

Disposició final segona. *Pla de prestació del servei postal universal.*

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el ministre de Foment, amb l'informe previ del Consell Assessor Postal, ha de proposar al Consell de Ministres, per a la seva aprovació, el Pla de prestació del servei postal universal al qual es refereix l'article 20.

Disposició final tercera. *Habilitació al Govern.*

1. S'autoritza el Govern per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

2. En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el ministre de Foment ha d'elevat al Consell de Ministres, per a la seva aprovació mitjançant real decret, el projecte de Reglament de prestació dels serveis postals. Aquest Reglament ha de recollir les normes de caràcter reglamentari vigents fins a l'entrada en vigor d'aquesta Llei en el que no s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 13 de juliol de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

16714 *LLEI 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les taxes estatals i locals i de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic. («BOE» 167, de 14-7-1998.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La sentència del Tribunal Constitucional 185/1995, de 14 de desembre, va declarar la inconstitucionalitat dels paràgrafs a) i b) de l'article 24 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, com també de determinades expressions que conté el paràgraf c) de l'esmentat article, amb els efectes que s'indiquen al fonament desè de la mateixa sentència.

Per al Tribunal Constitucional, la categoria dels preus públics, tal com regula la Llei 8/1989, de 13 d'abril, ha de complir simultàniament dos requisits: que el supòsit de fet que hi doni lloc es faci de manera lliure i espontània o, cosa que és el mateix, que la sol·licitud del servei o l'activitat administrativa sigui una manifestació real i efectiva de voluntat per part de l'interessat i que aquest servei o activitat no el prestin ens de dret públic en situació de monopoli de fet o de dret.

Si no hi concorren ambdues circumstàncies, aquests preus públics, atès que comporten coactivitat per als interessats, tenen la naturalesa de prestacions patrimonials de caràcter públic, la constitucionalitat de les quals depèn del respecte al principi de legalitat.

Considerant no concurrents aquests caràcters delimitadors en els preus públics que preveu la Llei de taxes i preus públics per la utilització privativa o per l'aprofitament especial del domini públic, així com per les prestacions de serveis i lliuraments de béns accessoris a aquestes prestacions, efectuades pels serveis públics postals, el Tribunal Constitucional conclou que ambdós preus públics, com a tals, vulneren el principi de reserva de Llei i, consegüentment, en declara la inconstitucionalitat. Aquesta declaració d'inconstitucionalitat afecta tots els altres preus públics que no reuneixin de manera simultània les dues característiques delimitadores assenyalades abans.

El Reial decret llei 2/1996, de 26 de gener, d'acord amb les consideracions anteriors, va dotar de cobertura legal, amb caràcter immediat i provisional, els preus públics que, nascuts a l'empara de la Llei 8/1989 i afectats per la sentència del Tribunal Constitucional, s'havien de configurar com a prestacions patrimonials de caràcter públic.

Així mateix, el Govern, en el termini de sis mesos, havia de trametre a les Corts el corresponent projecte de llei de reordenació de la regulació de les prestacions patrimonials afectades per la sentència del Tribunal Constitucional, termini que va quedar prorrogat pel Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, sobre mesures urgents de caràcter fiscal i de foment i liberalització de l'activitat econòmica.

Posteriorment, la Llei orgànica 3/1996, de 27 de desembre, de modificació parcial de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, ha establert un nou concepte de taxa en l'àmbit d'actuació de les comunitats autònomes, al qual s'han d'adaptar la mateixa Llei de taxes i preus públics i la Llei general tributària, per tal de coordinar l'actuació de les diferents administracions públiques.

Com a conseqüència de la nova definició de taxa que estableix aquesta Llei i de la doctrina del Tribunal Constitucional, quant al principi de reserva de llei en matèria tributària, s'ha de procedir a reordenar i regular les diferents prestacions patrimonials de caràcter públic que gestionen actualment l'Administració General de l'Estat i els seus ens públics, i configurar els elements essencials de la seva nova, o de vegades recuperada, naturalesa jurídica de taxa, sens perjudici, conformement a la doctrina esmentada i a les peculiaritats d'aquesta mena de tributs, que la Llei contingui remissions a normes reglamentàries infraordenades als criteris o els límits que prefixa la mateixa Llei.

Aquesta Llei també aborda, finalment, una solució idèntica en l'àmbit de les hisendes locals, ja que per bé que la sentència 185/1995, de 14 de desembre, se circumscriu al contingut de la Llei 8/1989 en matèria de preus públics establerts per l'Administració estatal, sense cap pronunciament respecte a la normativa vigent sobre preus públics locals que preveu la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, en la mesura que, d'una banda, uns preus i els altres participen del mateix fonament i, de l'altra, la nova delimitació que fa la Llei del concepte de taxa s'inspira en els pronunciaments de l'esmentada sentència, sembla convenient modificar-ne també la regulació de les taxes i els preus públics locals per adaptar-los a la configuració que s'estableix en l'àmbit estatal.

TÍTOL PRELIMINAR

**Modificació de la Llei general tributària
i de la Llei de taxes i preus públics**

Article 1. *Modificació de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.*

Es modifica la lletra a) de l'apartat 1) de l'article 26 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, que queda redactada en els termes següents:

«a) Les taxes són tributs el fet imposable dels quals consisteix en la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic, en la prestació de serveis o en la realització d'activitats en règim de dret públic que es refereixin, afectin o beneficiïn de manera particular el subjecte passiu, quan es produeixi qualsevol de les circumstàncies següents:

Primera.—Que els serveis o les activitats no siguin de sol·licitud voluntària per als administrats. A aquests efectes, no es considera voluntària la sol·licitud per part dels administrats:

Quan estigui imposada per disposicions legals o reglamentàries.

Quan els béns, els serveis o les activitats requerits siguin imprescindibles per a la vida privada o social del sol·licitant.

Segona.—Que no els presti o els realitzi el sector privat, tant si està establerta com si no la seva reserva a favor del sector públic conformement a la normativa vigent.»

Article 2. *Modificació de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.*

Es modifiquen els articles 6, 10, 15, 16, 19, 20, 24, 25, 26 i 27 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, que passen a tenir la redacció següent:

«Article 6. *Concepte.*

Les taxes són tributs el fet imposable dels quals consisteix en la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic, en la prestació de serveis o en la realització d'activitats en règim de dret públic que es refereixin, afectin o beneficiïn de manera particular al subjecte passiu quan es produeixi qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que els serveis o les activitats no siguin de sol·licitud voluntària per als administrats. A aquests efectes, no es considera voluntària la sol·licitud per part dels administrats:

Quan estigui imposada per disposicions legals o reglamentàries.

Quan els béns, els serveis o les activitats requerits siguin imprescindibles per a la vida privada o social del sol·licitant.

b) Que no els presti o els realitzi el sector privat, tant si està establerta com si no la seva reserva a favor del sector públic conformement a la normativa vigent.»

«Article 10. *Establiment i regulació.*

1. L'establiment de les taxes, així com la regulació dels elements essencials de cadascuna d'aquestes, s'ha de fer d'acord amb Llei.

2. Són elements essencials de les taxes els que determina aquesta Llei al capítol següent.

3. Quan s'autoritzi per Llei, amb subordinació als criteris o els elements de quantificació que aquesta determini, es poden concretar mitjançant una norma reglamentària les quanties exigibles per a cada taxa.»

«Article 15. *Meritació.*

1. Les taxes es poden meritjar, segons la naturalesa del seu fet imposable:

a) Quan es concedeixi la utilització privativa o l'aprofitament especial o quan s'iniciï la prestació del servei o la realització de l'activitat, sens perjudici de la possibilitat d'exigir-ne el dipòsit previ.

b) Quan es presenti la sol·licitud que iniciï l'actuació o l'expedient, que no s'ha de fer ni trametre sense que s'hagi efectuat el pagament corresponent.

2. Quan les taxes es meritgin periòdicament, una vegada notificada la liquidació corresponent a l'alta al registre, padró o matrícula corresponent es poden notificar col·lectivament les liquidacions successives mitjançant anuncis en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

Article 16. *Subjectes passius.*

1. Són subjectes passius de les taxes les persones físiques o jurídiques beneficiàries de la utilització privativa o de l'aprofitament especial del domini públic o que afectin o beneficiïn, personalment o els seus béns, els serveis o les activitats públics que constitueixen el seu fet imposable.

2. Si s'escau, tenen la consideració de subjectes passius les herències jacents, les comunitats de béns i altres entitats que, mancades de personalitat jurídica, constitueixin una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptible d'imposició.»

«Article 19. *Elements quantitius de les taxes.*

1. L'import de les taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic es fixa prenent com a referència el valor de mercat corresponent o el de la utilitat derivada d'aquella.

2. En general, i d'acord amb el que preveu el paràgraf següent, l'import de les taxes per la prestació d'un servei o per la realització d'una activitat no pot excedir, en conjunt, el cost real o previsible del servei o l'activitat de què es tracti o, si manca, del valor de la prestació rebuda.

3. Per determinar aquest import s'han de tenir en compte els costos directes i indirectes, incloent-hi els de caràcter financer, l'amortització de l'immobilitzat i, si s'escau, els que siguin necessaris per garantir el manteniment i un desenvolupament raonable del servei o l'activitat per la prestació o realització del qual s'exigeix la taxa, tot això amb independència del pressupost a càrrec del qual se satisfacin.

4. La quota tributària pot consistir en una quantia fixa assenyalada a aquest efecte, es pot determinar d'acord amb un tipus de gravamen aplicable sobre elements quantitius que serveixin de base imposable o es pot establir conjuntament per ambdós procediments.

Article 20. *Memòria economicofinancera.*

1. Qualsevol proposta d'establiment d'una nova taxa o de modificació específica de les quan-

ties d'una de preexistent ha d'incloure, entre els antecedents i els estudis previs per a la seva elaboració, una memòria economicofinancera sobre el cost o el valor del recurs o l'activitat de què es tracti i sobre la justificació de la quantia de la taxa proposada.

La falta d'aquest requisit determina la nul·litat de ple dret de les disposicions reglamentàries que determinin les quanties de les taxes.

2. Quan la utilització privativa o aprofitament especial del domini públic comporti la seva destrucció o el seu deteriorament no previstos en la memòria economicofinancera a què es refereix l'apartat anterior, el subjecte passiu de la taxa, sens perjudici del pagament de la taxa, està obligat a reintegrar el cost total de les respectives despeses de reconstrucció o reparació. Si els danys són irreparables, la indemnització consisteix en una quantia igual al valor dels béns destruïts o a l'import del deteriorament dels danys.»

«Article 24. *Concepte.*

Tenen la consideració de preus públics les contraprestacions pecuniàries que se satisfacin per la prestació de serveis o la realització d'activitats efectuades en règim de dret públic, quan aquests serveis o aquestes activitats els presti també el sector privat i siguin de sol·licitud voluntària per part dels administrats.

Article 25. *Quantia.*

1. Els preus públics s'han de determinar a un nivell que cobreixi, com a mínim, els costos econòmics originats per la realització de les activitats o la prestació dels serveis o a un nivell que sigui equivalent a la utilitat derivada d'aquests.

2. Quan hi hagi raons socials, benèfiques, culturals o d'interès públic que així ho aconsellin, es poden assenyalar preus públics que siguin inferiors als paràmetres previstos a l'apartat anterior, amb l'adopció prèvia de les previsions pressupostàries oportunes per a la cobertura de la part del preu subvencionada.

Article 26. *Establiment i modificació.*

1. L'establiment o la modificació de la quantia dels preus públics es fa:

a) Per ordre del departament ministerial del qual depengui l'òrgan que ha de percebre'ls i a proposta d'aquest.

b) Directament pels organismes públics, amb l'autorització prèvia del departament ministerial del qual depenguin.

2. Qualsevol proposta d'establiment o modificació de la quantia de preus públics ha d'anar acompanyada d'una memòria economicofinancera que justifiqui l'import que es proposi i el grau de cobertura financera dels costos corresponents.

Article 27. *Administració i cobrament dels preus públics.*

1. L'administració i el cobrament dels preus públics, els fan els departaments i els organismes públics que els hagin de percebre.

2. Els preus públics es poden exigir des que s'inicia la prestació de serveis que en justifica l'exigència.

3. El pagament dels preus públics s'ha de fer en efectiu o mitjançant l'ús d'efectes timbrats.

4. Es pot exigir l'anticipació o el dipòsit previ de l'import total o parcial dels preus públics.

5. Quan per causes no imputables a l'obligat al pagament del preu públic no es presti el servei o no s'exerceixi l'activitat, és procedent efectuar la devolució de l'import que correspongui o, si es tracta d'espectacles, el bescanvi de les entrades si això és possible.

6. Els deutes per preus públics es poden exigir mitjançant el procediment administratiu de constryiment, conformement a la normativa vigent.

7. En el que no preveu expressament aquesta Llei, l'administració i el cobrament dels preus públics s'han de fer de conformitat amb el que preveuen la Llei general pressupostària i altres normes que hi siguin aplicables.»

TÍTOL I

Prestacions patrimonials de caràcter públic amb naturalesa de taxes

CAPÍTOL I

Taxes per la utilització del domini públic i la prestació de serveis gestionades pel Ministeri de Foment

SECCIÓ 1a TARIFES PER L'ÚS DE LA XARXA D'AJUTS A LA NAVEGACIÓ AÈRIA

Article 3.

Les tarifes que s'han d'aplicar per l'ús de la xarxa d'ajuts a la navegació aèria, que ha de percebre l'Estat espanyol, es regeixen per l'Acord multilateral de 12 de febrer de 1981, ratificat per l'Instrument de 14 d'abril de 1987, i per les disposicions que es dictin d'acord amb aquest.

Les modificacions de les tarifes que, d'acord amb aquesta normativa, s'adoptin al si de l'organització EUROCONTROL s'han d'incorporar a l'ordenament jurídic espanyol mitjançant ordre ministerial.

SECCIÓ 2a TAXA PER LA PRESTACIÓ DE SERVEIS I LA UTILITZACIÓ DEL DOMINI PÚBLIC AEROPORTUARI

Article 4. *Fet imposable.*

Constitueix el fet imposable de la taxa la utilització del domini públic aeroportuari i la prestació per l'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria dels serveis inherents a aquesta utilització en els termes que s'especifiquen per a les tarifes següents:

a) La utilització de les zones d'estacionament d'aeronaus habilitades a aquest efecte als aeroports (tarifa A).

b) La utilització, per part dels passatgers, de les zones terminals aeroportuàries no accessibles als visitants, així com de les facilitats aeroportuàries complementàries (tarifa B.1).

c) La utilització de les zones d'aparcament de vehicles establertes als aeroports, explotades directament per l'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria (tarifa B.2).

d) La utilització de superfícies de terreny, urbanitzat o no, així com les superfícies pavimentades cedides en règim de concessió (tarifa C.1).

Als efectes de l'aplicació d'aquesta tarifa, es consideren:

Terrenys urbanitzats, els que contenen o tenen a prop accessos rodats, proveïment i evacuació d'aigües, subministrament d'energia elèctrica, o sigui fàcil connectar-hi les instal·lacions generals.

Terrenys sense urbanitzar, els que no tenen les característiques assenyalades al paràgraf anterior i

Superfícies pavimentades, els terrenys, urbanitzats o no, que per a l'aeroport no tinguin la condició d'edificables, que tenen com a característica principal o el valor primordial la disposició d'una infraestructura pavimentada per lloses, reg asfàltic o material similar, i amb ús preferent com a aparcament de vehicles en general, d'escales, d'agulles de ganxo i d'altres estris de «handling» o d'instal·lació de mòduls desmuntables d'ús divers.

e) La utilització de superfícies d'oficines i locals de caràcter preferent o no preferent i de mostradors d'activitats comercials diferents de la facturació, cedits en règim de concessió (tarifa C.2).

Als efectes de l'aplicació d'aquesta tarifa, es considera mostrador comercial qualsevol espai obert al públic amb finalitats comercials, publicitàries o d'atenció al passatger, així com per a qualsevol altra activitat diferent de les que regula la tarifa C.4.

f) La utilització de superfícies o locals designats per a emmagatzemament general, d'hangars cedits en règim de concessió i la utilització de sales i locals d'emmagatzemament especial (tarifa C.3).

Als efectes d'aplicació d'aquesta tarifa, s'entén per magatzem especial aquell que estigui dotat de cambres frigorífiques o de conservació, d'estructura blindada o de qualsevol altre dispositiu o instal·lació complementària que hagi significat una inversió addicional.

g) La utilització de mostradors amb transportador bàscula, amb cinta posterior sense transportador bàscula i sense cinta, cedits en règim de concessió o autorització (tarifa C.4).

h) La utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic aeroportuari per les concessions per a la realització d'explotacions comercials de qualsevol naturalesa, així com les autoritzacions de «catering» (tarifa C.5).

i) La utilització d'hangars per allotjar-hi aeronaus autoritzades, no explotats en règim de concessió (tarifa D.1).

j) La utilització i l'accés de vehicles a la zona restringida de càrrega i descàrrega de mercaderies, a la plataforma d'estacionament d'aeronaus, a l'àrea de moviments i, en general, a les vies d'accés restringides a l'ús públic (tarifa D.2).

k) La utilització del domini públic aeroportuari i de les seves instal·lacions a l'aire lliure, per a assajos, proves, demostracions i exhibicions, de caràcter no aeronàutic, així com per a altres utilitzacions diferents de les especificades expressament a les restants tarifes d'aquest article (tarifa D.3).

l) La utilització del domini públic aeroportuari i de les instal·lacions aeroportuàries per facilitar el servei d'embarcament i desembarcament de passatgers a les companyies aèries per mitjà de passarel·les telescòpiques o la simple utilització d'una posició de plataforma que impedeixi la utilització de la passarel·la corresponent a altres usuaris (tarifa E.1).

m) La utilització del domini públic aeroportuari per a les operacions de càrrega i descàrrega de mercaderies (tarifa E.2).

n) L'aprofitament especial del domini públic aeroportuari per al transport i el subministrament de combustibles i lubricants, sigui quina sigui la forma de transport o subministrament (tarifa F.1).

ñ) La utilització de sales i zones no delimitades, no explotades en règim de concessió (tarifa F.2).

o) La utilització de determinades zones d'un recinte aeroportuari per a la realització de filmacions, enregistraments i reportatges publicitaris o fotogràfics (tarifa F.3).

p) L'ocupació del domini públic aeroportuari i la utilització d'instal·lacions aeroportuàries per a la instal·lació i l'explotació d'aparells o màquines expenedores automàtiques de serveis o articles, així com la instal·lació de plafons d'informació hotelera (tarifa F.4).

q) L'ocupació del domini públic aeroportuari i la utilització de les instal·lacions aeroportuàries per a la instal·lació i l'explotació d'equips terminals d'autoserveis bancaris (tarifa F.5).

r) L'ocupació del domini públic aeroportuari en la utilització de zones i instal·lacions de publicitat disponibles dins el recinte aeroportuari, explotades directament per l'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria (tarifa F.6).

s) La utilització dels serveis de retirada de vehicles i carruatges per raons de seguretat, facilitats per l'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria, directament o indirectament (tarifa G.1).

t) La prestació dels subministraments, els serveis, els materials i els productes, incloent-hi les targetes de seguretat i altres acreditacions emeses per a l'accés, no ocasional, de persones a les zones restringides dels aeroports facilitats directament o indirectament per l'aeroport, i la utilització del domini públic aeroportuari en les instal·lacions i els equips necessaris per a la prestació d'aquests serveis (tarifa G.2).

u) La presència dels serveis d'extinció d'incendis de l'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria, amb les seves dotacions i els equips, a sol·licitud de les companyies aèries, així com la neteja de la plataforma d'estacionament d'aeronaus per vessament de combustibles o carburants quan, durant el subministrament de l'aeronau o per dilatació i sobreiximent del combustible al seus dipòsits, o per qualsevol altra causa, calgui dur a terme aquesta neteja per raons de seguretat (tarifa G.3).

v) L'ocupació del domini públic i les seves instal·lacions per a la facilitació de la instal·lació de línies analògiques o digitals d'enllaç i sistemes d'interconnexió per mitjà de centrals telefòniques, canalitzacions, xarxes locals i línies de connexió aeroportuàries utilitzades pels usuaris, així com els serveis prestats per mitjà de les instal·lacions i els equips de la centraleta telefònica de l'aeroport (tarifa G.4).

w) La cessió d'equips de comunicació, línies d'enllaç de senyal de vídeo i altres serveis a petició de l'usuari (tarifa G.5).

x) La prestació del servei de subministrament a les aeronaus d'energia elèctrica transformada a 400 hertz pels equips i les instal·lacions de l'aeroport (tarifa G.6).

y) L'aprofitament especial del domini públic aeroportuari, diferent del cedit mitjançant concessió, per a la realització d'activitats d'assistència en terra a les aeronaus pròpies o de tercers (tarifa H).

Article 5. Definicions.

1. Per a la interpretació dels termes a què es refereix aquesta taxa, cal tenir en compte les definicions següents:

Càrrega de pagament: càrrega de passatgers, equipatge, mercaderies i correu, transportada a l'aeronau.

Desembarcament: acte de sortir d'una aeronau després de l'aterratge, excepte els tripulants o els passatgers que continuïn el viatge durant l'etapa següent del mateix vol directe.

Embarcament: acte de pujar a bord d'una aeronau per començar un vol, excepte els tripulants o els pas-

satgers que hagin embarcat en una de les etapes anteriors del mateix vol directe.

Escala comercial: parada destinada a l'embarcament o el desembarcament de càrrega de pagament.

Escala tècnica: escala o aterratge no destinats a l'embarcament o el desembarcament de càrrega de pagament.

Temps entre falques: temps de permanència d'una aeronau, comptat des del moment en què s'atura en el punt d'estacionament fins que es posa en moviment.

Vol directe: certa operació de les aeronaus que l'explorador identifica en la seva totalitat, i la designa amb el mateix símbol des del punt d'origen, via qualsevol punt intermedi, fins al punt de destinació.

2. A efectes de l'aplicació d'aquesta taxa, la classificació dels aeroports espanyols és, fins que es modifiqui conformement amb el que preveu aquesta Llei, la que estableix l'Ordre ministerial de 13 de maig de 1994.

Article 6. *Meritació.*

1. La taxa es merita des que es concedeix o s'autoritza la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic o des que s'inicia la prestació del servei o s'efectua l'activitat, sens perjudici de la possibilitat d'exigir-ne el dipòsit previ.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, pel que fa a la subtarifa C.2.2 que preveu l'Ordre de 13 de maig de 1994 i a les tarifes D.2, D.3, F.2, F.3 i F.6, no es pot prestar ni es pot realitzar l'activitat sense que s'hagi efectuat el pagament corresponent.

Article 7. *Subjectes passius.*

Són subjectes passius de la taxa les persones següents:

A la tarifa A, les companyies aèries, els organismes i els particulars les aeronaus dels quals s'estacionen a les zones habilitades a aquest efecte als aeroports.

A la tarifa B.1, són subjectes passius les companyies aèries, els organismes i els particulars que transporten els passatgers que embarquen en un aeroport espanyol, amb independència de les etapes posteriors intermèdies que pugui fer aquest vol i de la seva destinació.

Als efectes de l'aplicació d'aquesta tarifa, tenen la consideració de passatgers les persones que siguin transportades en qualitat de viatgers com a conseqüència d'un contracte de transport o d'arrendament i les persones que no siguin membres de la tripulació.

L'import d'aquesta taxa es pot repercutir als passatgers en el títol de transport (bitllet) corresponent, de manera desglossada o no del preu del bitllet.

A la tarifa B.2, els que utilitzen les zones d'aparcament.

A les tarifes C.1, C.2 i C.3, el concessionari.

A la tarifa C.4, el concessionari, la persona autoritzada o l'usuari.

A la tarifa C.5, el concessionari o l'empresa de «catering».

A la tarifa D.1, l'usuari o la persona autoritzada.

A la tarifa D.2, l'usuari o la persona autoritzada, excepte si es tracta de concessionaris i contractistes els vehicles dels quals accedeixen a zones restringides en compliment de les obligacions concretes amb l'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria.

A la tarifa D.3, l'usuari o la persona autoritzada.

A la tarifa E.1, la companyia explotadora de l'aeronau.

A la tarifa E.2, les companyies aèries, els organismes i els particulars que transporten mercaderies. L'import d'aquesta taxa es pot repercutir en els expedidors o els destinataris de la mercaderia, cosa que s'ha de fer cons-

tar a la factura corresponent de manera separada de l'import del noli o del transport.

A la tarifa F.1, les entitats subministradores dels productes als quals es refereix aquesta.

A les tarifes F.2 i F.3, l'usuari o la persona autoritzada.

A les tarifes F.4 i F.5, la persona que exploti els aparells, les màquines o els plafons d'informació hotelera.

A la tarifa F.6, el contractista.

A la tarifa G.1, l'usuari del vehicle o el carruatge.

A la tarifa G.2, la persona a la qual es facilitin els serveis o els subministraments previstos en aquesta.

A la tarifa G.3, les companyies aèries beneficiàries dels serveis previstos en aquesta.

A la tarifa G.4 i G.5, l'usuari, la persona autoritzada o el receptor dels subministraments i els serveis.

A la tarifa G.6, les companyies aèries, els organismes o els particulars que reben la prestació del servei.

A la tarifa H, les persones físiques o jurídiques autoritzades, d'acord amb la normativa vigent, per exercir les activitats d'assistència en terra a aeronaus pròpies o de tercers.

Article 8. *Exempcions.*

1. Estan exemptes del pagament de la tarifa F.3 les filmacions i els enregistraments cinematogràfics d'interès aeroportuari o que no tenen finalitat lucrativa.

2. El gaudi de l'exempció que preveu l'apartat anterior requereix el reconeixement de l'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria mitjançant resolució motivada.

Article 9. *Quanties.*

Mentre no es procedeix a modificar-les d'acord amb el que preveu l'article següent, continuen vigents les quanties que estableixen l'Ordre ministerial de 13 de maig de 1994 i l'Acord del Consell d'Administració d'Aeroports Espanyols i Navegació Aèria de 23 de maig de 1994, amb les variacions següents de les seves tarifes:

A) En l'Ordre ministerial de 13 de maig de 1994, les tarifes B, K, E.3 i E.4 passen a estar classificades, respectivament, amb les lletres B.1, C.5, G.1 i G.2.

B) En l'Acord de 23 de maig de 1994, les tarifes D, B, F.1, F.5, F.6, F.8, G.5, G.6 i G.10 passen a estar classificades, respectivament, amb les lletres B.2, F.1, F.2, F.4, F.5, F.6, G.4, G.5 i G.6.

C) Queden sense efecte totes les conseqüències jurídiques que preveu l'Ordre ministerial de 13 de maig de 1994, derivades de l'anterior qualificació com a preus públics de les seves tarifes.

Article 10. *Modificació de les quanties de la taxa.*

1. Només es poden modificar mitjançant llei el nombre o la identitat dels elements i els criteris de quantificació a partir dels quals es determinen les quotes fixes exigibles a cada tarifa.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, es consideren elements i criteris de quantificació per a cada una de les tarifes d'aquesta taxa els següents:

Tarifa A: el pes de l'aeronau, la classificació de l'aeroport, la franja horària, el temps d'estacionament i la situació jurídica de l'aeronau.

Tarifa B.1: l'origen i la destinació del passatger.

Tarifa B.2: la classe de vehicle, la categoria de l'aeroport i la durada de l'estacionament.

Tarifes C.1, C.2, C.3 i C.4: el tipus i la mesura de superfície utilitzada, el període d'utilització, la classifi-

cació de l'aeroport i el benefici o la utilitat obtinguts amb la realització de l'activitat.

Tarifa C.5: la quantia és l'assenyalada als contractes reguladors.

Tarifa D.1: el tipus i la mesura de superfície utilitzada, el període d'utilització, la categoria de l'aeroport i la superfície en planta de l'aeronau.

Tarifa D.2: la periodicitat en l'ús de les zones restringides.

Tarifa D.3: la mesura de superfície utilitzada i el nombre d'aparells.

Tarifa E.1: la franja horària, la categoria de l'aeroport i el temps i horari d'utilització.

Tarifa E.2: el pes de càrrega dipositada o emmagatzemada a l'aeroport, la franja horària, la categoria de l'aeroport i el període d'utilització.

Tarifa F.1: els litres subministrats, el tipus de combustible o lubricant subministrat.

Tarifa F.2: el tipus de sales, la seva localització i temps d'ús, la superfície i la situació dels espais, el nombre de persones i la categoria d'aeroport.

Tarifa F.3: l'horari i el període d'utilització dels recintes aeroportuaris.

Tarifes F.4 i F.5: d'acord amb el que estableixen els seus contractes reguladors. En defecte d'aquests, d'acord amb el benefici o la utilitat obtinguda en l'exercici de l'activitat.

Tarifa F.6: els tipus de suport publicitaris, la classificació de l'aeroport i el caràcter nacional o internacional de la terminal.

Tarifa G.1: el nombre de dies que el vehicle està dipositat després de la seva retirada.

Tarifa G.2: en el cas dels subministraments mesurats per un comptador, la unitat tarifària s'obté dividint l'import del rebut periòdic presentat per la companyia subministradora pel nombre d'unitats de mesura consumides. Pel que fa a la resta dels subministraments prestats per l'aeroport, la unitat tarifària s'obté dividint la quantitat del cost total del servei pel nombre de metres quadrats de la superfície de l'aeroport afectada pel esmentat servei. Pel que fa als altres serveis, el cost de les instal·lacions, incloent-hi el valor real dels productes o materials facilitats. En qualsevol cas, les quanties resultants s'han d'incrementar un 12,5 per 100 per la utilització del domini públic aeroportuari.

Tarifa G.3: la durada del servei i l'import dels productes subministrats.

Tarifa G.4: els mateixos criteris i procediment de quantificació que per a la tarifa G.2.

Tarifa G.5: els mateixos criteris i procediment de quantificació que per a la tarifa G.2.

Tarifa G.6: el pes màxim a l'envol de l'aeronau, el termini de durada i la categoria de l'aeroport.

Tarifa H: el tipus d'assistència (d'aeronaus pròpies o de tercers), el nombre, el tipus i el pes de les aeronaus assistides i la categoria de l'aeroport.

3. Les quanties exigibles per la tarifa B.1 d'aquesta taxa s'han d'acomodar a un procés de convergència, amb independència de l'aeroport de destinació, dins l'espai econòmic europeu.

4. La modificació de les quanties fixes resultants de l'aplicació dels elements i els criteris a què es refereixen els apartats anteriors es pot efectuar mitjançant ordre ministerial.

5. A les ordres ministerials que, de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior d'aquest article, modifiquin les quanties fixes de la taxa, s'hi ha d'adjuntar una memòria economicofinancera sobre el cost o el valor del recurs o l'activitat de què es tracti i sobre la justificació de la quantia de la taxa proposada, que s'ha d'ajustar

al que estableix l'article 19.1 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, o, si s'escau, al principi d'equivalència que estableix l'article 7 de l'esmentada llei.

La falta d'aquest requisit determina la nul·litat de ple dret de la disposició.

Article 11. *Gestió, recaptació i afectació.*

1. La gestió de la taxa correspon a l'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria.

2. L'autoritat aeroportuària pot exigir la presentació de qualsevol document acreditatiu necessari per efectuar les liquidacions procedents per aplicació d'aquesta taxa.

3. L'import del que es recapta per aquesta taxa forma part del pressupost d'ingressos de l'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria.

CAPÍTOL II

Taxes per prestació de serveis gestionats pel Ministeri de la Presidència

TAXA PER PUBLICACIÓ D'ANUNCIS AL «BUTLLETÍ OFICIAL DE L'ESTAT»

Article 12. *Fet imposable.*

Constitueix el fet imposable de la taxa la publicació d'anuncis a l'edició paper del «Butlletí Oficial de l'Estat».

Article 13. *Meritació.*

1. La meritació de la taxa es produeix per la publicació dels anuncis, sens perjudici del que preveu l'apartat següent d'aquest article.

2. De manera simultània a la sol·licitud d'inserció dels anuncis, s'ha de constituir un dipòsit previ pel seu import estimat, a l'efecte que, una vegada efectuada la publicació i determinada la quantia exacta exigible, l'òrgan gestor efectui la liquidació complementària o la devolució quan escaigui.

Aquesta obligació de constituir un dipòsit previ no s'aplica als anuncis de subhastes en els procediments criminals i socials; s'exigeix el pagament quan es facin efectives les costes sobre els béns.

Article 14. *Subjectes passius.*

Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques que sol·licitin els serveis constitutius del fet imposable de la taxa.

Article 15. *Exempcions i bonificacions.*

Estan exempts del pagament de la taxa:

a) La publicació de lleis, disposicions i resolucions d'inserció obligatòria a publicar a les seccions I, II i III del «Butlletí Oficial de l'Estat».

b) Els anuncis oficials, quan se n'estableixi la inserció obligatòria i gratuïta al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Article 16. *Quanties.*

1. Mentre no es modifiquin d'acord amb el que preveu l'article següent, continuen vigents les tarifes que preveu l'article 45 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre.

2. Els anuncis que, a instància de l'anunciant, es publiquin dins les vint-i-quatre hores següents al seu lliurament a l'Administració del «Butlletí Oficial de l'Estat», satisfan una quantia doble a la que, en un altre cas, hauria resultat exigible.

3. La liquidació i l'ingrés de les tarifes s'ha de fer conformement amb la normativa reguladora del «Butlletí Oficial de l'Estat».

Article 17. Modificació de les quanties de la taxa.

1. Només es poden modificar mitjançant llei el nombre i la identitat dels elements i els criteris de quantificació a partir dels quals es determinen les quotes i els tipus exigibles.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, es consideren elements i criteris de quantificació de l'import exigible pels anuncis, als quals es refereix el fet imposable de la taxa, les dimensions d'alçària i amplada d'una columna de text publicada al «Butlletí Oficial de l'Estat».

3. La modificació de les quanties fixes resultants de l'aplicació dels elements i els criteris a què es refereixen els apartats anteriors, es pot efectuar mitjançant ordre ministerial.

4. A les ordres ministerials que, de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior d'aquest article, modifiquin les quanties fixes de la taxa, s'hi ha d'adjuntar una memòria economicofinancera sobre el cost o els valor del recurs o l'activitat de què es tracti i sobre la justificació de la quantia de la taxa proposada, que s'ha d'ajustar al principi d'equivalència que estableix l'article 7 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril.

La falta d'aquest requisit determina la nul·litat de ple dret de la disposició.

Article 18. Gestió i recaptació.

La gestió i recaptació de la taxa correspon a l'organisme autònom del «Butlletí Oficial de l'Estat».

CAPÍTOL III

Taxes per prestació de serveis gestionats pels ministeris de la Presidència i de Justícia

TAXA PER PUBLICACIÓ D'ACTES I ANUNCIS AL «BUTLLETÍ OFICIAL DEL REGISTRE MERCANTIL»

Article 19. Fet imposable.

Constitueix el fet imposable de la taxa la publicació d'actes i anuncis en l'edició paper del «Butlletí Oficial del Registre Mercantil».

Article 20. Meritació.

1. La meritació de la taxa es produeix:

a) En els actes que preveu la secció 1a del «Butlletí Oficial del Registre Mercantil», conformement amb el Reglament del Registre Mercantil, quan se'n sol·licita la inscripció al Registre.

b) En els anuncis i els avisos legals constitutius de la secció 2a del «Butlletí Oficial del Registre Mercantil», quan es publiquin, sens perjudici del que preveu l'apartat següent d'aquest article.

2. De manera simultània a la sol·licitud d'inserció dels anuncis, s'ha de constituir un dipòsit previ pel seu import estimat, a l'efecte que, una vegada efectuada la publicació i determinada la quantia exacta exigible, l'òrgan gestor efectui la liquidació complementària o la devolució quan escaigui.

Article 21. Subjectes passius.

Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques que sol·licitin els serveis constitutius del fet imposable de la taxa.

A aquests efectes, la publicació dels actes que preveu la secció 1a del «Butlletí Oficial del Registre Mercantil» s'entén sol·licitada per les persones que n'instin la inscripció al Registre esmentat.

Article 22. Exempcions i bonificacions.

Estan exempts de pagar la taxa pel concepte que preveu la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 40 la publicació d'actes en què la inserció al «Butlletí Oficial del Registre Mercantil» s'hagi efectuat d'ofici.

Article 23. Quanties.

1. Mentre no es modifiquin d'acord amb el que preveu l'article següent, continuen vigents les tarifes que preveu l'article 46 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre.

2. La liquidació i l'ingrés de les tarifes s'ha de fer conformement amb la regulació que conté el Reglament del Registre Mercantil.

Article 24. Modificació de les quanties de la taxa.

1. Només es poden modificar mitjançant llei el nombre i la identitat dels elements i els criteris de quantificació a partir dels quals es determinen les quotes i els tipus exigibles.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, es consideren elements i criteris de quantificació de l'import exigible pels anuncis i els avisos legals constitutius de la secció II del «Butlletí Oficial del Registre Mercantil», al qual es refereix el fet imposable de la taxa, les dimensions d'alçària i amplada d'una columna de text publicada al «Butlletí Oficial de l'Estat».

3. La modificació de les quanties fixes resultants de l'aplicació dels elements i els criteris a què es refereixen els apartats anteriors, es pot efectuar mitjançant ordre ministerial.

4. A les ordres ministerials que, de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior d'aquest article, modifiquin les quanties fixes de la taxa, s'hi ha d'adjuntar una memòria economicofinancera sobre el cost o el valor del recurs o l'activitat de què es tracti i sobre la justificació de la quantia de la taxa proposada, que s'ha d'ajustar al principi d'equivalència que estableix l'article 7 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril.

La falta d'aquest requisit determina la nul·litat de ple dret de la disposició.

Article 25. Gestió i recaptació.

La gestió i la recaptació de la taxa correspon a l'organisme autònom «Butlletí Oficial de l'Estat».

CAPÍTOL IV

Taxes per prestació de serveis gestionats pel Ministeri d'Indústria i Energia

TAXA PER PRESTACIÓ DE SERVEIS I ACTIVITATS DE L'OFICINA ESPANYOLA DE PATENTS I MARQUES

Article 26. Fet imposable.

1. Constitueix el fet imposable de la taxa:

a) La reproducció de documents integrats en fons documentals de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

b) Les recerques retrospectives i la difusió selectiva de dades integrades en bases de dades, efectuades per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

c) La prestació de serveis documentals per a informació tecnològica.

2. Constitueixen supòsits no gravats per la taxa:

a) El lliurament per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, en qualitat de distribuïdor, de productes produïts per l'Oficina Europea de Patents, l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual o altres organitzacions internacionals. En aquests casos, els preus de distribució dels productes i la compensació que n'ha de percebre l'Oficina Espanyola de Patents i Marques s'ha de fixar en els acords respectius de distribució.

b) Els lliuraments, per empreses especialitzades, de dades integrades a les bases de dades de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, sens perjudici de les regalies que, d'acord amb els conveni subscrit entre les parts, correspongui percebre a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

Article 27. *Meritació.*

1. La meritació de la taxa es produeix amb la sol·licitud del servei o l'activitat, que no es presten sense que s'hagi efectuat el pagament que sigui exigible.

2. En cas de connexions en línia a les bases de dades, els pagaments s'exigeixen amb una periodicitat mensual sobre la base d'utilització efectuada en el període de referència.

Article 28. *Subjectes passius.*

Són subjectes passius de la taxa les persones que sol·licitin serveis o activitats constitutius del fet imposable de la taxa.

Article 29. *Exempcions i bonificacions.*

1. Estan exemptes del pagament de la taxa els lliuraments de productes o serveis quan així ho acordi l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, i aquests lliuraments s'efectuïn en el marc d'intercanvis amb organitzacions internacionals, oficines de propietat industrial d'altres països o entitats públiques espanyoles i tinguin per finalitat la promoció de la propietat industrial o la difusió de la informació tecnològica.

2. Tenen una bonificació del 30 per 100 de l'import de la taxa les entitats que contribueixin a la difusió dels productes o els serveis de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, amb l'acord previ adoptat per aquesta.

Article 30. *Quanties.*

Mentre no es modifiquin d'acord amb el que preveu l'apartat tercer de l'article següent, continuen vigents les tarifes que preveu l'Ordre de 22 de setembre de 1995.

Article 31. *Modificació de les quanties de la taxa.*

1. Només es poden modificar mitjançant llei el nombre i la identitat dels elements i els criteris de quantificació a partir dels quals es determinen les quotes i els tipus exigibles.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, es consideren elements i criteris de quantificació de l'import exigible els següents:

a) A les reproduccions de documents integrats en fons documentals de l'Oficina Espanyola de Patents i

Marques, l'origen del document i el tipus de suport de lliurament.

b) A la recerca retrospectiva i la difusió selectiva de dades integrades a les bases de dades de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, el tipus d'informació facilitada.

c) En la prestació de serveis documentals per a informació tecnològica, el tipus i la periodicitat dels informes.

3. La modificació de les quanties fixes que resultin de l'aplicació dels elements i els criteris a què es refereixen els apartats anteriors, es pot efectuar mitjançant ordre ministerial.

4. A les ordres ministerials que, de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior d'aquest article, modifiquin les quanties fixes de la taxa, s'hi ha d'adjuntar una memòria economicofinancera sobre el cost o el valor del recurs o l'activitat de què es tracti i sobre la justificació de la quantia de la taxa proposada, que s'ha d'ajustar al principi d'equivalència que estableix l'article 7 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril.

La falta d'aquest requisit determina la nul·litat de ple dret de la disposició.

Article 32. *Gestió, recaptació i afectació.*

1. La gestió de la taxa correspon a l'organisme autònom Oficina Espanyola de Patents i Marques.

2. L'import de la recaptació d'aquesta taxa forma part del pressupost d'ingressos de l'organisme gestor.

CAPÍTOL V

Taxes per prestació de serveis gestionats pel Ministeri de Defensa

SECCIÓ 1a TAXA PER PUBLICACIÓ D'ANUNCIS AL «BUTLLETÍ OFICIAL DEL MINISTERI DE DEFENSA»

Article 33. *Fet imposable.*

Constitueix el fet imposable de la taxa la publicació d'anuncis al «Butlletí Oficial del Ministeri de Defensa».

Article 34. *Meritació.*

La meritació de la taxa es produeix amb la publicació dels anuncis. El pagament dels anuncis publicats dins el tràmit de contractes de l'Administració s'exigeix quan aquests s'adjudiquin.

Article 35. *Subjectes passius.*

Són subjectes passius de la taxa els adjudicatariis del contracte i, en defecte d'aquests, els que sol·licitin la publicació dels anuncis.

Article 36. *Quanties.*

Mentre no es modifiquin, d'acord amb el que preveu l'article següent, continuen vigents les tarifes que preveu l'Ordre de 17 de novembre de 1993.

Article 37. *Modificació de les quanties de la taxa.*

1. Només es poden modificar mitjançant llei el nombre i la identitat dels elements i els criteris de quantificació a partir dels quals es determinen les quotes i els tipus exigibles.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, es consideren elements i criteris de quantificació de l'import exigible pels anuncis, als quals es refereix el fet imposable de la taxa, el nombre de línies o espais en blanc equivalents publicats al «Butlletí Oficial del Ministeri de Defensa».

3. La modificació de les quanties fixes resultants de l'aplicació dels elements i els criteris a què es refereixen els apartats anteriors es pot efectuar mitjançant ordre ministerial.

4. A les ordres ministerials que, de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior d'aquest article, modifiquin les quanties fixes de la taxa, s'hi ha d'adjuntar una memòria economicofinancera sobre el cost o el valor del recurs o l'activitat de què es tracti i sobre la justificació de la quantia de la taxa proposada, que s'ha d'ajustar al principi d'equivalència que estableix l'article 7 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril.

La falta d'aquest requisit determina la nul·litat de ple dret de la disposició.

SECCIÓ 2a TAXA PER EXPEDICIÓ DE CARTOGRAFIA NÀUTICA

Article 38. Fet imposable.

Constitueix el fet imposable de la taxa el lliurament de la cartografia nàutica següent exigida als vaixells per la normativa vigent:

- Carta nàutica de 37,5 × 27,5 cm.
- Carta nàutica de 55 × 37,5 cm.
- Carta nàutica de 75 × 55 cm.
- Carta nàutica de 110 × 55 cm.
- Àlbum del Guadalquivir.
- Derroter.
- Llibre de fars.
- Radiosenyals.
- Anuari de mareas.
- P. E. núm. 14. Símbols i abreviatures usats en les cartes nàutiques espanyoles.
- Avis a navegants.
- Certificat de compassos magnètics fins a 100 mm de diàmetre.
- Certificat de compassos magnètics de més de 100 mm de diàmetre.

Article 39. Meritació.

La meritació de la taxa es produeix en el moment d'expedir la cartografia nàutica o les certificacions als subjectes passius contribuents.

Article 40. Subjectes passius.

1. Són subjectes passius contribuents de la taxa les persones que sol·licitin la prestació dels serveis constitutius del fet imposable de la taxa.

2. Són subjectes passius substituïts del contribuent els establiments públics i privats autoritzats mitjançant conveni subscrit amb l'Institut Hidrogràfic de la Marina per al lliurament de la cartografia nàutica. Els subjectes passius substituïts del contribuent han de traslladar la càrrega tributària sobre les persones a què es refereix l'apartat anterior d'aquest article.

Article 41. Exempcions i bonificacions.

1. Gaudeixen de l'exempció del pagament de la taxa:

a) L'expedició de la cartografia nàutica necessària per a vaixells integrats a la llista oficial de vaixells de l'Armada i

b) La primera distribució als organismes integrats a l'Organització Hidrogràfica Internacional de noves edicions de cartografia nàutica.

2. Tenen una bonificació del 25 per 100 sobre l'import de la taxa les sol·licituds d'expedició de cartografia nàutica que presentin òrgans de les administracions públiques.

Article 42. Quanties.

Mentre no es modifiquin d'acord amb el que preveu el tercer apartat de l'article següent, l'import exigible per cada un dels conceptes constitutius del fet imposable de la taxa és el següent:

	Pessetes
a) Carta nàutica de 37,5 per 27,5 cm	962
b) Carta nàutica de 55 per 37,5 cm	1.462
c) Carta nàutica de 75 per 55 cm	2.000
d) Carta nàutica de 110 per 55 cm	2.231
e) Àlbum del Guadalquivir	8.462
f) Derroter	2.692
g) Llibre de fars	1.769
h) Radiosenyals	1.769
i) Anuari de mareas	1.769
j) P. E. núm. 14. Símbols i abreviatures usats en les cartes nàutiques espanyoles	1.058
k) Avis a navegants	2.306
l) Certificat de compassos magnètics fins a 100 mm de diàmetre	1.500
m) Certificat de compassos magnètics de més de 100 mm de diàmetre	1.800

Article 43. Modificació de les quanties de la taxa.

1. Només es poden modificar mitjançant llei el nombre i la identitat dels elements i els criteris de quantificació a partir dels quals es determinen les quotes i els tipus exigibles.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, es considera element de quantificació de l'import exigible per l'expedició de cartografia nàutica el cost de la seva elaboració determinat d'acord amb el que estableix l'article 19.2 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, i als acords adoptats al si dels organismes internacionals de què Espanya formi part.

3. La modificació de les quanties fixes resultants de l'aplicació de l'element de quantificació a què es refereixen els apartats anteriors es pot efectuar mitjançant ordre ministerial.

4. A les ordres ministerials que, d'acord amb el que estableix l'apartat anterior d'aquest article, modifiquin les quanties fixes de la taxa s'hi ha d'adjuntar una memòria economicofinancera sobre el cost o el valor del recurs o l'activitat de què es tracti i sobre la justificació de la quantia de la taxa proposada, que s'ha d'ajustar al principi d'equivalència que estableix l'article 7 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril.

La falta d'aquest requisit determina la nul·litat de ple dret de la disposició.

Article 44. Gestió i recaptació.

La gestió i recaptació de la taxa correspon a l'Institut Hidrogràfic de la Marina.

Article 45. Distribució per mitjà d'establiments autoritzats.

La distribució de cartografia nàutica produïda per l'Institut Hidrogràfic de la Marina pot ser efectuada, amb repercussió als adquirents dels beneficis de distribució, en les condicions que determinin els convenis respectius amb establiments públics i privats autoritzats.

SECCIÓ 3a TAXA PER LA PRESTACIÓ DE SERVEIS DE L'ORGANISME AUTÒNOM «FONS D'EXPLOTACIÓ DELS SERVEIS DE CRIA CAVALLINA I REMUNTA»

Article 46. Fet imposable.

Constitueix el fet imposable de la taxa la realització de les actuacions administratives següents relacionades amb el Registre Matrícula de Cavalls i Eugues de Pura Raça:

- a) Inscripcions.
- b) Expedició de certificats.
- c) Renovació de cartes d'origen.
- d) Passaports internacionals.
- e) Canvis de nom.

Article 47. Meritació.

La meritació de la taxa es produeix amb la sol·licitud de prestació del servei, que no es pot fer sense que s'hagi efectuat el pagament corresponent.

Article 48. Subjectes passius.

Són subjectes passius de la taxa les persones naturals o jurídiques que sol·licitin serveis constitutius del fet imposable de la taxa.

Article 49. Quanties.

1. Mentre no es modifiqui d'acord amb el que preveu el tercer apartat del següent article, l'import exigible per cada un dels conceptes constitutius del fet imposable de la taxa és el següent:

- a) Per la inscripció de cada èquid al Llibre d'Origen de la Raça, feta dins el termini establert legalment i l'expedició del certificat corresponent: 2.500 pessetes.
- b) Per la inscripció de cada èquid al Llibre d'Origen de la Raça, feta fora del termini establert legalment (inclou el control de filiació compatible) i l'expedició del certificat corresponent: 5.000 pessetes.
- c) Per l'expedició de certificats relacionats amb el registre matrícula: 2.500 pessetes.
- d) Per la renovació de certificats d'inscripció i cartes genealògiques: 2.500 pessetes.
- e) Per l'expedició del duplicat del certificat d'inscripció i la carta genealògica (inclou el control de filiació compatible): 5.000 pessetes.
- f) Per l'expedició del «passaport internacional» per a èquids registrats: 2.500 pessetes.
- g) Pel canvi de nom d'èquids registrats en races autoritzades incloent-hi el control de filiació compatible i l'expedició del certificat corresponent: 5.000 pessetes.

2. Les quanties indicades a l'apartat anterior són exigibles amb independència de les que, en concepte de preus públics, siguin procedents per prestacions del Fons d'Explotació dels Serveis de Cria Cavallina i Remunta.

Article 50. Modificació de les quanties de la taxa.

1. Només es poden modificar mitjançant llei el nombre i la identitat dels elements i els criteris de quantificació partint dels quals es determinen les quotes i els tipus exigibles.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, es considera element de quantificació de l'import exigible per la prestació de serveis descrits com a fet imposable el cost de la seva elaboració determinat d'acord amb l'article 19.2 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

3. La modificació de les quanties fixes que resulten de l'aplicació de l'element de quantificació a què es refereixen els apartats anteriors es pot efectuar mitjançant ordre ministerial.

4. A les ordres ministerials que, de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior d'aquest article, modifiquin les quanties fixes de la taxa, s'hi ha d'adjuntar una memòria economicofinancera sobre el cost o el valor del recurs o l'activitat de què es tracti i sobre la justificació de la quantia de la taxa proposada, que s'ha d'ajustar al principi d'equivalència que estableix l'article 7 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril.

La falta d'aquest requisit determina la nul·litat de ple dret de la disposició.

Article 51. Gestió, recaptació i afectació.

1. La gestió de la taxa correspon a l'organisme autònom Fons d'Explotació dels Serveis de Cria Cavallina i Remunta.

2. L'import del que s'ha recaptat per aquesta taxa forma part del pressupost d'ingressos de l'organisme autònom Fons d'Explotació dels Serveis de Cria Cavallina i Remunta.

CAPÍTOL VI

Taxes per prestació de serveis gestionats pel Ministeri d'Educació i Cultura

TAXA PER UTILITZACIÓ D'ESP AIS EN MUSEUS I ALTRES INSTITUCIONS CULTURALS DEL MINISTERI D'EDUCACIÓ I CULTURA

Article 52. Fet imposable.

Constitueix el fet imposable de la taxa la utilització d'espais dels museus o altres institucions culturals gestionats pel Ministeri d'Educació i Cultura o pels seus organismes autònoms.

Article 53. Meritació.

La taxa es merita en el moment en què l'òrgan gestor notifiqui l'acceptació de la utilització dels espais sol·licitats pel subjecte passiu; l'import s'ha de satisfer abans de la subscripció del conveni regulador corresponent de la utilització esmentada.

Article 54. Subjectes passius.

Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques que sol·licitin les activitats constitutives del fet imposable de la taxa.

Article 55. Establiment i modificació de les quanties de la taxa.

1. Només es poden modificar mitjançant llei el nombre i la identitat dels elements i els criteris de quan-

tificació a partir dels quals es determinen les quotes i els tipus exigibles.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, es consideren elements i criteris de quantificació de l'import exigible:

- a) La rellevància cultural i connexió de l'acte o l'activitat amb les finalitats pròpies de la institució.
- b) La incidència a la difusió pública dels valors culturals de la institució.
- c) El predomini de les finalitats culturals o comercials de l'acte o activitat i
- d) La durada, en hores per dia, de la utilització dels espais.

3. L'establiment i la modificació de les quanties fixes que resulten de l'aplicació dels elements i els criteris a què es refereixen els apartats anteriors es pot efectuar mitjançant ordre ministerial.

4. A les ordres ministerials que, de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior d'aquest article, modifiquin les quanties fixes de la taxa, s'hi ha d'adjuntar una memòria economicofinancera sobre el cost o el valor del recurs o l'activitat de què es tracti i sobre la justificació de la quantia de la taxa proposada, que s'ha d'ajustar al principi d'equivalència que estableix l'article 7 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril.

La falta d'aquest requisit determina la nul·litat de ple dret de la disposició.

CAPÍTOL VII

Taxes per prestació de serveis gestionats pel Ministeri de Sanitat i Consum

TAXA PER LA REALITZACIÓ D'ANÀLISIS I EMISSIÓ DE CERTIFICATS I INFORMES PER CENTRES DEPENDENTS DE L'INSTITUT DE SALUT «CARLOS III»

Article 56. *Fet imposable.*

Constitueix el fet imposable de la taxa la realització de les activitats següents:

- a) Emissió de certificats i informes de compliment d'especificacions tècniques de productes sanitaris, reemborsats pel Sistema Nacional de Salut (efectes i accessoris).
- b) Realització d'anàlisis i d'informes per al control de la presència de residus i la determinació d'espècies animals en carn destinada a l'exportació.
- c) Emissió d'informes analítics de reactius destinats a la realització de proves de detecció de marcadors d'infecció per virus humans de la família «retroviridae».

Article 57. *Meritació.*

La meritació de la taxa es produeix amb la sol·licitud dels serveis constitutius del fet imposable de la taxa.

Article 58. *Subjectes passius.*

Són subjectes passius de la taxa les persones que sol·licitin els serveis constitutius del fet imposable de la taxa.

Article 59. *Establiment i modificació de les quanties de la taxa.*

1. Només es pot modificar mitjançant llei el nombre i la identitat dels elements i els criteris de quantificació a partir dels quals es determinen les quotes i els tipus exigibles.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, es consideren elements i criteris de quantificació de l'import exigible:

Per a les activitats descrites en la lletra a) del precepte regulador del fet imposable d'aquesta taxa, els assajos mecànics, físics, químics, biològics i microbiològics que requereix el Sistema Nacional de Salut d'acord amb els mètodes d'assaig harmonitzats en farmacopea europea, normes europees EN i metodologia pròpia de l'Institut de Salut «Carlos III» validada científicament.

Per a les activitats descrites a la lletra b) del precepte regulador del fet imposable d'aquesta taxa, els assajos fisicoquímics, microbiològics i immunològics, amb la utilització de cromatografia de gasos, cromatografia de gasos-espectrometria de masses, cromatografia líquida d'alta resolució, absorció atòmica, altres tècniques espectrofotomètriques, bioassajos microbiològics, aïllament i identificació de gèrmens i immunoassajos (ELISA).

Per a les activitats descrites a la lletra c) del precepte regulador del fet imposable d'aquesta taxa, els assajos microbiològics i immunològics amb la utilització de les tècniques ELISA, immunofluorescència indirecta (IFI), Western Blot i PCR.

3. L'establiment i la modificació de les quanties fixes resultants de l'aplicació dels elements i els criteris als quals es refereixen els apartats anteriors es pot efectuar mitjançant ordre ministerial.

4. A les ordres ministerials que, de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior d'aquest article, estableixin o modifiquin les quanties fixes de la taxa, s'hi ha d'adjuntar una memòria economicofinancera sobre el cost o el valor del recurs o l'activitat de què es tracti i sobre la justificació de la quantia de la taxa proposada, que s'ha d'ajustar al principi d'equivalència que estableix l'article 7 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril.

La falta d'aquest requisit determina la nul·litat de ple dret de la disposició.

Article 60. *Gestió, recaptació i afectació.*

1. La gestió i recaptació de la taxa correspon a l'Institut de Salut «Carlos III».

2. L'import del que s'ha recaptat per aquesta taxa forma part del pressupost d'ingressos de l'Institut de Salut «Carlos III».

CAPÍTOL VIII

Taxa per utilització privativa o aprofitament especial de béns del domini públic estatal

Article 61. *Fet imposable.*

1. Constitueix el fet imposable de la taxa la utilització privativa o l'aprofitament especial de béns de domini públic que es facin per concessions, autoritzacions o una altra forma d'adjudicació per part dels òrgans de l'Administració estatal competents per a això i d'acord amb les disposicions específiques que les regulen.

2. No estan subjectes a aquesta taxa:

a) La utilització privativa o l'aprofitament especial de béns de domini públic que estiguessin ja gravats per una taxa específica.

b) Les utilitzacions privatives o els aprofitaments especials del domini públic hidràulic i maritimoterrestre, que es continuen regulant per la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, i per la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, respectivament.

3. No s'exigeix el pagament de la taxa si la utilització privativa o aprofitament especial de béns de domini públic no comporta una utilitat econòmica per al concessionari, persona autoritzada o adjudicatari o, fins i tot si existeix aquesta utilitat, si la utilització o l'aprofitament comporta condicions o contraprestacions per al beneficiari que l'anul·len o la fan irrellevant.

En els casos que preveu el paràgraf anterior, s'ha de fer constar aquesta circumstància als plecs de condicions o de clàusules de la concessió, autorització o adjudicació.

Article 62. *Meritació.*

La meritació de la taxa es produeix amb l'atorgament inicial i el manteniment anual de la concessió, autorització o adjudicació i és exigible en la quantia que correspongui i en els terminis que s'assenyalin en les condicions de l'esmentada concessió, autorització o adjudicació.

Article 63. *Subjectes passius.*

Són subjectes passius de la taxa els concessionaris, les persones autoritzades o els adjudicataris o, si s'escau, els que s'hi subroguin en lloc seu.

Article 64. *Bases i tipus de gravamen.*

1. Sense perjudici del que s'ha establert a l'apartat següent d'aquest article, s'estableixen les següents bases en relació amb els diferents supòsits d'utilització del domini públic:

a) En els casos d'utilització privativa de béns del domini públic, la base de la taxa és el valor del terreny i, si s'escau, de les instal·lacions ocupades prenent com a referència el valor de mercat dels terrenys contigus o la utilitat derivada dels béns ocupats.

b) En els casos d'aprofitaments especials de béns del domini públic, la base de la taxa ha de prendre com a referència la utilitat que reporti l'aprofitament.

Quan s'utilitzen procediments de licitació pública, la base de la taxa a què es refereixen les lletres anteriors està determinada pel valor econòmic de la proposició sobre la qual recau la concessió, l'autorització o l'adjudicació; si no hi concorren aquests procediments, la base es determina mitjançant ordre ministerial.

2. Quan als plecs de condicions o clàusules de la concessió, l'autorització o l'adjudicació s'imposin determinades obligacions o contraprestacions al beneficiari que en disminueixin la utilitat econòmica, la base de la taxa ha de ser reduïda en la mateixa proporció, sens perjudici del que preveu l'apartat 3 del precepte regulador del fet imposable de la taxa.

3. El tipus de gravamen anual és del 5 per 100 i del 100 per 100, respectivament, sobre el valor de la base resultant en els casos que preveuen les lletres a) i b) del primer apartat d'aquest article.

Article 65. *Gestió i recaptació.*

La gestió i la recaptació de la taxa correspon als òrgans competents als diferents departaments ministerials o organismes per a l'atorgament de les concessions, les autoritzacions i les adjudicacions, d'acord amb la normativa en matèria de gestió tributària.

TÍTOL II

Modificació de la Llei reguladora de les hisendes locals

Article 66. *Modificació de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.*

Es modifiquen els articles 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 41, 44, 45, 46, 47, 58, 117, 122 i 129, així com la disposició addicional sisena de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queden redactats en els termes següents:

«Article 20.

1. Les entitats locals, en els termes que preveu aquesta Llei, poden establir taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic local, així com per la prestació de serveis públics o la realització d'activitats administratives de competència local que es refereixin als subjectes passius o que els afectin o se'n beneficiïn de manera particular.

En tot cas, tenen la consideració de taxes les prestacions patrimonials que estableixin les entitats locals per:

A) La utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic local.

B) La prestació d'un servei públic o la realització d'una activitat administrativa en règim de dret públic de competència local que es refereixi al subjecte passiu o que l'afecti o el beneficiï de manera particular, quan es produeixi qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que no siguin de sol·licitud o recepció voluntària per als administrats. A aquests efectes, no es considera voluntària la sol·licitud o la recepció per part dels administrats:

Quan estigui imposada per disposicions legals o reglamentàries.

Quan els béns, els serveis o les activitats requerits siguin imprescindibles per a la vida privada o social del sol·licitant.

b) Que no els presti o els efectui el sector privat, tant si se n'ha establert com si no la reserva a favor del sector públic d'acord amb la normativa vigent.

2. S'entén que l'activitat administrativa o el servei afecta el subjecte passiu o s'hi refereix quan ha estat motivada directament o indirectament per aquest fet que les seves actuacions o omissions obliguin les entitats locals a exercir d'ofici activitats o a prestar serveis per raons de seguretat, salubritat, de proveïment de la població o d'ordre urbanístic, o qualsevol altra.

3. D'acord amb el que preveu l'apartat 1 anterior, les entitats locals poden establir taxes per qualsevol supòsit d'utilització privativa o aprofitament especial del domini públic local, i en particular pels següents:

a) Sacs de sorra i d'altres materials de construcció en terrenys de domini públic local.

b) Construcció en terrenys d'ús públic local de pous de neu o de cisternes o aljubs on es recullen les aigües pluvials.

c) Balnearis i altres gaudis d'aigües que no consisteixen en l'ús comú de les públiques.

d) Abocament i desguàs de canalons i altres instal·lacions anàlogues en terrenys d'ús públic local.

e) Ocupació del subsòl de terrenys d'ús públic local.

f) Obertura de rases, sondatges i cales en terrenys d'ús públic local, incloent-hi carreteres, camins i altres vies públiques locals, per a la instal·lació i reparació de canonades, conduccions i altres instal·lacions, així com qualsevol remoció de paviment o voreres en la via pública.

g) Ocupació de terrenys d'ús públic local amb mercaderies, materials de construcció, runes, tanques puntals, puntals, bastides i altres instal·lacions anàlogues.

h) Entrades de vehicles a través de les voreres i reserves de la via pública per a aparcament exclusiu, parada de vehicles, càrrega i descàrrega de mercaderies de qualsevol mena.

i) Instal·lació de reixes de pisos, lluerns, respiralls, portes d'entrada, boques de càrrega o elements anàlegs que ocupin el sòl o el subsòl de tota mena de vies públiques locals, per il·luminar, ventilar, com a accés de persones o entrada d'articles a soterranis o semisoterranis.

j) Ocupació del sortint de tota mena de vies públiques, locals amb elements constructius tancats, terrasses, miradors, balcons, marquesines, tendals, paravents i altres instal·lacions semblants voladisses sobre la via pública o que sobresurtin de la línia de façana.

k) Estesa, canonades i galeries per a les conduccions d'energia elèctrica, aigua, gas o qualsevol altre fluid incloent-hi els pals per a línies, cables, permòdols, caixes d'amarratge, de distribució o de registre, transformadors, carrils, bàscules, aparells per a la venda automàtica i altres d'anàlegs que s'estableixin sobre vies públiques o altres terrenys de domini públic local o que hi volin per sobre.

l) Ocupació de terrenys d'ús públic local amb taules, cadires, tribunes, taulats i altres elements anàlegs, amb finalitat lucrativa.

m) Instal·lació de quioscos en la via pública.

n) Instal·lació de parades, barraques, casetes de venda, espectacles, atraccions o esbarjo situats en terrenys d'ús públic local, així com indústries de carrer i ambulants i rodatge cinematogràfic.

ñ) Portades, aparadors i vitrines.

o) Rodatge i arrossegament de vehicles que no estiguin gravats per l'impost sobre vehicles de tracció mecànica.

p) Trànsit de bestiar sobre vies públiques o terrenys de domini públic local.

q) Murs de contenció o sosteniment de terres, edificis o tanques, definitives o provisionals, en vies públiques locals.

r) Dipòsits i aparells distribuïdors de combustible i, en general, de qualsevol article o mercaderia, en terrenys d'ús públic local.

s) Instal·lació d'anuncis ocupant terrenys de domini públic local o visibles des de carreteres, camins veïnals i altres vies públiques locals.

t) Construcció en carreteres, camins i altres vies públiques locals de claveguerons i passos sobre cunetes i en terraplens per a vehicles de qualsevol mena, així com per al pas del bestiar.

u) Estacionament de vehicles de tracció mecànica a les vies dels municipis dins les zones que es determinin amb aquest efecte i amb les limitacions que es puguin establir.

4. D'acord amb el que preveu l'apartat 1 anterior, les entitats locals poden establir taxes per qualsevol supòsit de prestació de serveis o de realització d'activitats administratives de competència local, i en particular pels següents:

a) Documents que expedixin o dels quals entenguin les administracions o les autoritats locals, a instància d'una part.

b) Autorització per utilitzar en plaques, patents i altres distintius anàlegs l'escut de l'entitat local.

c) Atorgament de llicències o autoritzacions administratives d'autotaxis i altres vehicles de lloguer.

d) Guarderia rural.

e) Veu pública.

f) Vigilància especial dels establiments que ho sollicitin.

g) Serveis de competència local motivats especialment per la celebració d'espectacles públics, grans transports, passos de caravanes i qualsevol altra activitat que exigeixi la prestació d'aquests serveis especials.

h) Atorgament de les llicències urbanístiques que exigeixi la legislació del sòl i ordenació urbana.

i) Atorgament de les llicències d'obertura d'establiments.

j) Inspecció de vehicles, calderes de vapor, motors, transformadors, ascensors, muntacàrregues i altres aparells i instal·lacions anàlogues d'establiments industrials i comercials.

k) Serveis de prevenció i extinció d'incendis, de prevenció de ruïnes, construccions i demolicions, salvaments i, en general, de protecció de persones i béns. També s'hi inclou el manteniment del servei i la cessió de l'ús de maquinària i equips adscrits a aquests serveis, com ara escales, bótes, motobombes, barques, etcètera.

l) Serveis d'inspecció sanitària, així com els d'anàlisis químiques, bacteriològiques i qualsevol altra de naturalesa anàloga i, en general, serveis de laboratori o de qualsevol altre establiment de sanitat i higiene de les entitats locals.

m) Serveis de sanitat preventiva, desinfecció, desinsectació, desratització i destrucció de qualsevol mena de matèries i productes contaminants o propagadors de gèrmens nocius per a la salut pública prestats a domicili o per encàrrec.

n) Assistències i estades en hospitals, clíniques o sanatoris medicoquirúrgics, psiquiàtrics i especials, dispensaris, centres de recuperació i rehabilitació, ambulàncies sanitàries i altres serveis anàlegs, i altres establiments benèficoassistencials de les entitats locals, fins i tot quan hagin de sufragar les despeses altres entitats de qualsevol naturalesa.

ñ) Assistències i estades en llars i residències de vells, guarderies infantils, albergs i altres establiments de naturalesa anàloga.

o) Cases de banys, dutxes, piscines, instal·lacions esportives i altres serveis anàlegs.

p) Cementiris locals, conducció de cadàvers i altres serveis fúnebres de caràcter local.

q) Col·locació de canonades, fils conductors i cables en pals o en galeries de servei de què siguin titulars entitats locals.

r) Serveis de clavegueram, així com de tractament i depuració d'aigües residuals, incloent-hi la vigilància especial de clavegueres particulars.

s) Recollida de residus sòlids urbans, tractament i eliminació d'aquests residus, escateig de pous negres i neteja en carrers particulars.

t) Distribució d'aigua, gas, electricitat i altres proveïments públics incloent-hi els drets d'enganxa-

ment de línies i col·locació i utilització de comptadors i instal·lacions anàlogues, quan aquests serveis o subministraments siguin prestats per entitats locals.

u) Servei d'escorxador, llotges i mercats, així com el transport de carns si s'han d'utilitzar de manera obligatòria; i serveis d'inspecció en matèria d'avituellaments, incloent-hi la utilització de mitjans per pesar i mesurar.

v) Ensenyaments especials en establiments docents de les entitats locals.

w) Visites a museus, exposicions, biblioteques, monuments històrics o artístics, parcs zoològics o altres centres o llocs anàlegs.

x) Utilització de columnes, cartells i altres instal·lacions locals anàlogues per a l'exhibició d'anuncis.

y) Arenada de vies públiques a sol·licitud dels particulars.

z) Realització d'activitats singulars de regulació i control del trànsit urbà, encaminades a facilitar la circulació de vehicles i diferents de les habituals de senyalització i ordenació del trànsit per la Policia Municipal.

Article 21.

1. Les entitats locals no poden exigir taxes pels serveis següents:

- a) Proveïment d'aigües en fonts públiques.
- b) Enllumenat de vies públiques.
- c) Vigilància pública en general.
- d) Protecció civil.
- e) Neteja de la via pública.
- f) Ensenyament als nivells d'educació obligatòria.

2. L'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals no estan obligats a pagar les taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic pels aprofitaments inherents als serveis públics de comunicacions que explotin directament i per tots els que afectin de manera immediata la seguretat ciutadana o la defensa nacional.»

«Article 23.

1. Són subjectes passius de les taxes, en concepte de contribuents, les persones físiques i jurídiques, així com les entitats a què es refereix l'article 33 de la Llei general tributària:

a) Que gaudeixin, utilitzin o aprofitin especialment el domini públic local en benefici particular, d'acord amb algun dels supòsits que preveu l'article 20.3 d'aquesta Llei.

b) Que sol·licitin o resultin beneficiades o afectades pels serveis o les activitats locals que prestin o efectuïn les entitats locals, d'acord amb algun dels supòsits que preveu l'article 20.4 d'aquest Llei.

2. Tenen la condició de substituïts del contribuent:

a) En les taxes establertes per raó de serveis o activitats que beneficiïn o afectin els ocupants d'habitatges o locals, els propietaris d'aquests immobles, els quals poden repercutir, si s'escau, les quotes sobre els beneficiaris respectius.

b) En les taxes establertes per l'atorgament de les llicències urbanístiques que preveu la normativa sobre sòl i ordenació urbana, els constructors i els contractistes d'obres.

c) En les taxes establertes per la prestació de serveis de prevenció i extinció d'incendis, de prevenció de ruïnes, construccions i demolicions, salvaments i, en general, de protecció de persones i béns, incloent-hi el manteniment del servei, les entitats o societats asseguradores del risc.

d) En les taxes establertes per la utilització privativa o l'aprofitament especial per a entrades de vehicles o carruatges a través de les voreres i per construir-les, mantenir-les, modificar-les o suprimir-les, els propietaris de les finques i els locals als quals donin accés aquestes entrades de vehicles, els quals poden repercutir, si s'escau, les quotes sobre els beneficiaris respectius.

Article 24.

1. L'import de les taxes previstes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic local s'ha de fixar prenent com a referència el valor que tindria en el mercat la utilitat derivada de la utilització o l'aprofitament si els béns afectats no fossin de domini públic. Amb aquesta finalitat, les ordenances fiscals poden assenyalar en cada cas, atenent la naturalesa específica de la utilització privativa o de l'aprofitament especial de què es tracti, els criteris i els paràmetres que permetin definir el valor de mercat de la utilitat derivada.

Quan s'utilitzin procediments de licitació pública, l'import de la taxa és determinat pel valor econòmic de la proposició sobre la qual recau la concessió, l'autorització o l'adjudicació.

Quan es tracta de taxes per utilització privativa o aprofitaments especials constituïts al sòl, al subsòl o al vol de les vies públiques municipals, en favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments que afectin la generalitat o una part important del veïnatge, l'import de les taxes consisteix, en tot cas i sense cap excepció, en l'1,5 per 100 dels ingressos bruts procedents de la facturació que obtinguin anualment aquestes empreses en cada terme municipal. Aquestes taxes són compatibles amb altres que es puguin establir per la prestació de serveis o la realització d'activitats de competència local, de què aquestes empreses hagin de ser subjectes passius d'acord amb el que estableix l'article 23 d'aquesta Llei.

2. En general, i d'acord amb el que preveu el paràgraf següent, l'import de les taxes per la prestació d'un servei o per la realització d'una activitat no pot excedir, en conjunt, el cost real o previsible del servei o l'activitat de què es tracti o, si hi manca, del valor de la prestació rebuda.

Per a la determinació d'aquest import, cal prendre en consideració els costos directes i els indirectes, incloent-hi els de caràcter financer, l'amortització de l'immobilitzat i, si s'escau, els necessaris per garantir el manteniment i l'exercici raonable del servei o l'activitat per la prestació o la realització del qual s'exigeix la taxa, tot això amb independència del pressupost o l'organisme que el satisfaci. El manteniment i l'exercici raonable del servei o de l'activitat de què es tracti es calcula d'acord amb el pressupost i el projecte aprovats per l'òrgan competent.

3. La quota tributària consisteix, segons disposi l'ordenança fiscal corresponent, en:

- a) La quantitat resultant d'aplicar una tarifa.
- b) Una quantitat fixa assenyalada a aquest efecte.

c) La quantitat resultant de l'aplicació conjunta d'ambdós procediments.

4. Per determinar la quantia de les taxes, es poden tenir en compte criteris genèrics de capacitat econòmica dels subjectes obligats a satisfer-les.

5. Quan la utilització privativa o l'aprofitament especial comporti la destrucció o el deteriorament del domini públic local, el beneficiari, sens perjudici del pagament de la taxa que correspongui, està obligat a reintegrar el cost total de les despeses de reconstrucció o reparació i a dipositar-ne prèviament l'import.

Si els danys són irreparables, l'entitat ha de ser indemnitzada en una quantia igual al valor dels béns destruïts o l'import del deteriorament dels danysats.

Les entitats locals no poden condonar totalment ni parcialment les indemnitzacions ni els reintegraments a què es refereix aquest apartat.

Article 25.

Els acords d'establiment de taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic, o per finançar totalment o parcialment els nous serveis, s'han d'adoptar en vista d'informes tecnicoeconòmics en què es posi de manifest el valor de mercat o la previsible cobertura del cost d'aquells serveis, respectivament.

Article 26.

1. Les taxes es poden meritjar, segons la naturalesa del fet imposable i tal com determini l'ordenança fiscal corresponent:

a) Quan s'iniciï l'ús privatiu o l'aprofitament especial, o quan s'iniciï la prestació del servei o la realització de l'activitat, encara que en ambdós casos es pot exigir el dipòsit previ del seu import total o parcial.

b) Quan es presenti la sol·licitud que iniciï l'actuació o l'expedient, que no es pot fer ni tramitar sense que s'hagi efectuat el pagament corresponent.

2. Quan la naturalesa material de la taxa exigeixi la meritació periòdica d'aquesta taxa, i així ho determini l'ordenança fiscal corresponent, la meritació té lloc l'1 de gener de cada any i el període impositiu comprèn l'any natural, excepte en els supòsits d'inici o cessament de la utilització privativa, l'aprofitament especial o l'ús del servei o l'activitat. En aquest cas el període impositiu s'ha d'ajustar a aquesta circumstància amb el prorrateig consegüent de la quota, en els termes que s'estableixin a l'ordenança fiscal corresponent.

3. Quan per causes no imputables al subjecte passiu, el servei públic, l'activitat administrativa o el dret a la utilització o l'aprofitament del domini públic no es presti o s'exerceixi, és procedent la devolució de l'import corresponent.

Article 27.

1. Les entitats locals poden exigir les taxes en règim d'autoliquidació.

2. Les entitats locals poden establir convenis de col·laboració amb entitats, institucions i organitzacions representatives dels subjectes passius de les taxes, a fi de simplificar el compliment de les obligacions formals i materials que se'n deriven, o els procediments de liquidació o recaptació.»

«Article 41.

Les entitats locals poden establir preus públics per la prestació de serveis o la realització d'activitats de la competència de l'entitat local, sempre que no hi concorri cap de les circumstàncies especificades a la lletra B) de l'article 20.1 d'aquesta Llei.»

«Article 44.

Estan obligats a pagar els preus públics els que es beneficiïn dels serveis o les activitats pels quals s'hagin de satisfer els preus.

Article 45.

1. L'import dels preus públics ha de cobrir com a mínim el cost del servei prestat o de l'activitat efectuada.

2. Quan hi hagi raons socials, benèfiques, culturals o d'interès públic que així ho aconsellin, l'entitat pot fixar preus públics per sota del límit previst a l'apartat anterior. En aquests casos s'han de consignar en els pressupostos de l'entitat les dotacions oportunes per a la cobertura de la diferència resultant si n'hi ha.

Article 46.

Les entitats locals poden exigir els preus públics en règim d'autoliquidació.

Article 47.

1. L'obligació de pagar el preu públic neix des que s'inicia la prestació del servei o la realització de l'activitat, per bé que les entitats en poden exigir el dipòsit previ de l'import total o parcial.

2. Quan per causes no imputables a l'obligat a pagar el preu, el servei o l'activitat no es presti o s'exerceixi, és procedent la devolució de l'import corresponent.

3. Els deutes per preus públics es poden exigir pel procediment administratiu de constrenyiment.»

«Article 58.

Els ajuntaments poden establir i exigir taxes per la prestació de serveis o la realització d'activitats de la seva competència i per la utilització privativa o l'aprofitament especial dels béns del domini públic municipal, segons les normes que conté la secció 3a del capítol III del títol I d'aquesta Llei.»

«Article 117.

Els ajuntaments poden establir i exigir preus públics per la prestació de serveis o la realització d'activitats de competència municipal, segons les normes que conté el capítol VI del títol I d'aquesta Llei.»

«Article 122.

Les diputacions provincials poden establir i exigir taxes per la prestació de serveis o la realització d'activitats de la seva competència, i per la uti-

lització privativa o l'aprofitament especial de béns del domini públic provincial segons les normes que conté la secció 3a del capítol III del títol I d'aquesta Llei, llevat del que disposa el paràgraf tercer de l'article 24.1.»

«Article 129.

Les diputacions provincials poden establir i exigir preus públics per la prestació de serveis o la realització d'activitats de la seva competència, segons les normes que conté el capítol VI del títol I d'aquesta Llei.»

«Disposició addicional sisena.

Quan per la prestació d'un servei o la realització d'una activitat s'estigui exigint el pagament d'un preu públic de caràcter periòdic, i per variació de les circumstàncies en què el servei es presta o l'activitat s'efectua s'hagi d'exigir el pagament d'una taxa, no cal fer la notificació individual a què es refereix l'article 124 de la Llei general tributària, sempre que el subjecte passiu i la quota de la taxa coincideixin amb l'obligat al pagament i l'import del preu públic al qual substitueix.

El que disposa el paràgraf anterior és aplicable fins i tot en cas que la quota de la taxa sigui incrementada respecte de l'import del preu públic que substitueixi, sempre que aquest increment es correspongui amb una actualització de caràcter general.»

Disposició addicional primera. *Taxa per la venda d'impresos, programes i aplicacions informàtiques.*

La prestació patrimonial que ha de percebre l'Agència Estatal d'Administració Tributària per la venda d'impresos, programes i aplicacions informàtiques té la naturalesa de taxa, i es regula en els termes que preveu l'article 59 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició addicional segona. *Modificació de les taxes per inscripció i acreditació cadastral.*

1. L'apartat b) del número tres de l'article 33 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, queda redactat de la manera següent:

«b) En la taxa d'acreditació cadastral, l'expedició per la Direcció General del Cadastre o per les gerències territorials, i a instància de part, de certificats o qualsevol altre document en què figurin dades físiques, jurídiques o econòmiques que constin als cadastres immobiliaris rústics i urbans, relatius a béns situats en l'àmbit territorial de la taxa, així com l'expedició de certificats que acreditin la inexistència d'aquestes dades en els cadastres esmentats.

El lliurament i la utilització d'informació cadastral gràfica i alfanumèrica estan subjectes a la legislació sobre la propietat intel·lectual. Els drets d'autor corresponen, en tot cas, a l'Administració General de l'Estat.

De conformitat amb el que estableixen els articles 4.3 i 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, el dret d'accés a la informació cadastral pot ser denegat

de forma motivada per la Direcció General del Cadastre quan el seu exercici pugui causar un perjudici greu als seus interessos o al compliment de les seves funcions o afectar l'eficàcia del funcionament del servei públic.»

2. El número quatre de l'article 33 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, queda redactat de la manera següent:

«Quatre. L'Estat, les administracions públiques i altres ens públics territorials i institucionals estan exempts de la taxa d'inscripció cadastral quan actuen en interès propi i directe per al compliment de les seves finalitats i de la d'acreditació cadastral sempre que, a més, necessitin disposar d'informació cadastral per a l'exercici de les seves competències. Aquestes exempcions es concedeixen amb la petició prèvia de l'entitat interessada, que ha d'acreditar la concurrència dels requisits indicats anteriorment.

Aquestes mateixes entitats estan exemptes de la taxa d'acreditació cadastral, en els supòsits de lliurament i d'utilització d'informació cadastral quan aquesta informació es destini a la tramitació de procediments iniciats a instància d'una part que tinguin per objecte la concessió d'ajuts i subvencions públiques.

Així mateix, estan exemptes d'aquesta última taxa les institucions que sol·licitin la informació cadastral per a la tramitació dels procediments d'assistència jurídica gratuïta i els notaris i registradors respecte als relatius a la gestió de la referència cadastral en els casos que preveuen els articles 51.tres i 53.u d'aquesta Llei, així com els que hagin firmat amb la Direcció General del Cadastre un conveni o un acord de col·laboració per al manteniment, l'actualització o la generació de la informació cadastral.»

3. S'afegeixen a l'apartat b) del número set de l'article 33 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures administratives, fiscals i de l'ordre social, tres nous paràgrafs amb la redacció següent:

«No obstant això, per als documents que s'ementen de manera específica, que s'han de subministrar en els formats i els suports disponibles a la Direcció General del Cadastre, les quanties de la taxa són les següents:

Còpia d'ortofotografies en paper fotogràfic o diapositiva: 5.000 pessetes/unitat.

Còpia d'ortofotografies en paper opac: 2.000 pessetes/unitat.

Còpia de fotografia aèria en positiu per contacte: 1.500 pessetes/unitat.

Còpia de fotografia aèria en paper opac: 1.000 pessetes/unitat.

Còpia de cartografia en paper opac DIN A-3 o DIN A-4: 1.000 pessetes/unitat.

Còpia de cartografia en paper opac de mida superior a DIN A-3: 2.000 pessetes/unitat.

Còpia de cartografia en paper reproducible: 5.000 pessetes/unitat.

Còpia de cartografia digitalitzada urbana: 500 pessetes/hectàrea.

Còpia de cartografia digitalitzada rústica: 20 pessetes/hectàrea.

Informació alfanumèrica digital urbana i rústica: 10 pessetes/registre.

Expedició de còpies d'informació no gràfica d'expedients: 50 pessetes/full.

En els certificats cadastrals descriptius i gràfics referits únicament a una unitat urbana o una parcel·la rústica, la quantia és de 2.000 pessetes per document expedit.

En els certificats cadastrals que incorporin dades d'una antiguitat superior a cinc anys, la quantia de la taxa s'incrementa en 5.000 pessetes per cada document expedit.»

Disposició addicional tercera. Quanties exigibles el 1998 de les taxes que regula el títol I d'aquesta Llei.

1. Les quanties exigibles per les taxes regulades en el títol I d'aquesta Llei són les que resultin d'aplicar a les vigents durant el 1997 el coeficient d'actualització que preveu la Llei de pressupostos generals de l'Estat per al 1998.

2. Sens perjudici del que disposa l'apartat anterior, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei:

a) En el cas de la taxa per expedició de cartografia nàutica, prevista a la secció 2a del capítol V del títol I, les quanties exigibles són les que preveu l'article 42 d'aquesta Llei, i

b) En el cas de la taxa per la prestació de serveis de l'organisme autònom Fons d'Explotació dels Serveis de Crià Cavallina i Remunta, que preveu la secció 3a del capítol V del títol I, les quanties exigibles són les que preveu l'article 49 d'aquesta Llei.

3. La tarifa B.2 de la taxa per prestació de serveis i la utilització del domini públic aeroportuari, així com les altres tarifes d'aquesta que es recaptin mitjançant caixers automàtics habilitats a aquests efectes, poden ser arrodonides, després d'aplicar a les vigents durant l'any 1997 el coeficient d'actualització que preveu la Llei de pressupostos generals de l'Estat per al 1998 al múltiple de 25 més pròxim.

Disposició addicional quarta. Gestió de taxes a satisfer mitjançant la utilització d'efectes timbrats.

1. La segona quinzena de cada mes, l'òrgan designat a aquest efecte per cada departament ministerial o organisme autònom ha de trametre al Departament de Recaptació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària la certificació referida al mes anterior, de l'import recaptat per taxes a satisfer mitjançant la utilització d'efectes timbrats. A aquest efecte, ha d'utilitzar el model que aprovi el departament esmentat i sens perjudici de la conservació, pels òrgans gestors, dels justificants dels ingressos efectuats.

2. Una vegada rebuts aquestes certificacions el Departament de Recaptació ha de comunicar a la Direcció General del Tresor i Política Financera les dades precises a efectes que aquesta efectui les operacions de formalització que siguin procedents.

Disposició addicional cinquena.

S'afegeix un nou apartat 2 a l'article 122 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat en els següents termes:

«Les diputacions provincials continuen editant i publicant el "Butlletí Oficial" de la província. A aquest efecte, poden establir i exigir taxes i preus per la inserció d'anuncis i edictes, i la subscripció i venda d'exemplars.»

Disposició addicional sisena.

L'article 25 de la Llei 29/1987, de 18 de novembre, de l'impost sobre successions i donacions, queda redactat de la manera següent:

«La prescripció s'aplica d'acord amb el que preveuen els articles 64 i següents de la Llei general tributària.»

Disposició addicional setena.

S'afegeix un nou punt 15 a l'article 45.I.B) del text refós de la Llei de l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, amb la següent redacció:

«15. Els dipòsits en efectiu i els préstecs, sigui quina sigui la forma en què s'instrumentin, fins i tot els representats per pagarés, bons, obligacions i títols anàlegs. L'exempció s'estén a la transmissió posterior dels títols que documentin el dipòsit o el préstec, així com el gravamen sobre actes jurídics documentats que recau sobre pagarés, bons, obligacions i altres títols anàlegs emesos en sèrie, per un termini no superior a divuit mesos, representatius de capitals aliens pels quals se satisfaci una contraprestació per diferència entre l'import satisfet en l'emissió i el compromès a reemborsar al venciment, incloent-hi els préstecs representats per bons de caixa emesos pels bancs industrials o de negocis.»

Disposició addicional vuitena. Tarifa d'aproximació.

Un. El número sis de l'article 15 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, queda redactat de la manera següent:

«Sis. La tarifa unitària, la fixa anualment el Ministeri de Foment, d'acord amb els costos del servei i del nombre d'aeronaus estimades que facin ús d'aquest servei.

Aquesta tarifa unitària ha de ser bonificada en l'exercici del 1998 en el 67 per 100 del seu import, i el 1999 en el 34 per 100 del seu import, i s'aplica íntegrament a partir de l'1 de gener de l'any 2000.

1. Com a conseqüència d'aquesta bonificació, per a l'exercici del 1998, la tarifa unitària queda reduïda a les quanties següents:

Els aeroports de Madrid/Barajas, Barcelona, Gran Canària, Màlaga, Palma de Mallorca, Tenerife/Sud, Alacant, Lanzarote, Sevilla, València, Menorca i Eivissa: 202 pessetes.

Els aeroports de Bilbao, Santiago, Fuerteventura i Tenerife/Nord: 182 pessetes.

Els aeroports d'Almeria, Astúries, Girona, Granada, La Palma, Santander, Saragossa, Còrdova, la Corunya, Hierro, Madrid/Quatre Vents, Melilla, Pamplona, Sant Sebastià, Vigo, Vitòria, Badajoz, Jerez, Múrcia/San Javier, Reus, Valladolid, Salamanca, Sabadell, Son Bonet i la resta dels aeroports gestionats per l'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria no inclosos als apartats anteriors: 152 pessetes.

2. Aquesta classificació pot ser modificada pel Ministeri de Foment d'acord amb el trànsit que suportin.»

Dos. El número set de l'article 15 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, queda redactat de la manera següent:

«Set. La gestió i el cobrament d'aquesta tarifa correspon a l'ens públic Aeroports Espanyols i Nave-

gació Aèria. No obstant això, es pot encomanar el càlcul, la facturació, la comptabilitat i el cobrament d'aquesta tarifa a l'Organització Europea per a la Seguretat de la Navegació Aèria (EUROCONTROL), d'acord amb el que disposen l'article 15 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i l'article 3r, 2, l) de l'Acord multilateral de 12 de febrer de 1981, relatiu a les tarifes per ajuts a la navegació aèria, ratificat per l'Instrument de 14 d'abril de 1987, publicat al «Butlletí Oficial de l'Estat» número 138, de 10 de juny. La gestió i el cobrament es regeixen per l'esmentat Acord multilateral, i pel que disposa el Decret 1675/1972, de 28 de juny, sobre tarifes per ús de la xarxa d'ajuts, publicat al «Butlletí Oficial de l'Estat» número 158, de 3 de juliol, i per les disposicions que es dictin d'acord amb aquests.»

Disposició transitòria primera. *Règim aplicable a les utilitzacions privatives i als aprofitaments especials del domini públic estatal existents a l'entrada en vigor de la Llei.*

La taxa per la utilització privativa o l'aprofitament especial de béns del domini públic estatal, regulada en el capítol VIII del títol I d'aquesta Llei, no és aplicable a les utilitzacions privatives o als aprofitaments especials d'aquests béns que hagin estat concedits, autoritzats o adjudicats abans que sigui vigent aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori de les taxes i preus públics locals.*

1. Abans de l'1 de gener de 1999, les entitats locals han d'aprovar definitivament i publicar els acords necessaris d'imposició i ordenació de tributs per tal de poder exigir taxes d'acord amb les modificacions que introdueix aquesta Llei a la secció 3a del capítol III del títol I de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals. Així mateix, i abans de la data indicada, les respectives corporacions han d'aprovar definitivament i publicar els acords necessaris per tal de poder exigir preus públics d'acord amb aquestes normes.

Mentrestant, i fins a la data indicada, les entitats locals poden continuar exigint taxes i preus públics d'acord amb la normativa anterior.

2. Les modificacions a què es refereix l'apartat anterior s'entenen sense perjudici del dret de les entitats locals a exigir, d'acord amb la normativa modificada, els deutes meritats a l'empara d'aquesta.

3. Les taxes que resultin del que preveu l'apartat 1 anterior i siguin conseqüència de la transformació de preus públics no estan subjectes al requisit de notificació individual a què es refereix l'article 124 de la Llei general tributària, sempre que siguin de caràcter periòdic i el subjecte passiu i la quota de la taxa coincideixin amb l'obligat al pagament i l'import del preu públic que substitueix.

El que disposa el paràgraf anterior és aplicable fins i tot en cas que la quota de la taxa sigui incrementada respecte de l'import del preu públic que substitueixi, sempre que aquest increment es correspongui amb una actualització de caràcter general.

Disposició derogatòria única. *Règim derogatori.*

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i sense perjudici del que preveu la disposició transitòria segona d'aquesta Llei, queden derogades totes les disposicions legals i reglamentàries que s'hi oposin i en particular:

a) El Reial decret llei 2/1996, de 26 de gener, sobre determinades prestacions patrimonials de caràcter

públic gestionades per l'Administració General de l'Estat i els ens públics que en depenen.

b) L'article 5 i la disposició addicional primera de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

c) L'article 43 de la Llei 39/1988, de 30 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

d) Els articles 20 al 25, ambdós inclosos, del Decret 3059/1966, d'1 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de taxes fiscals.

e) L'Ordre de 13 d'octubre de 1994, per la qual es regulen els preus públics de la Direcció General del Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària per la distribució pública d'informació cadastral cartogràfica i alfanumèrica.

f) Queden derogats l'apartat 5 de l'article 46 del Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, i l'article 19 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.

Disposició final primera. *Taxes vigents.*

Les taxes exigibles per l'Administració estatal són les següents:

a) Les taxes que figuren al títol I d'aquesta Llei i les que siguin exigibles per raó del servei postal.

b) Les denominades taxes fiscals i la taxa fiscal que grava els jocs de sort, envit o atzar, la regulació bàsica de les quals està constituïda, respectivament, pel text refós aprovat pel Decret 3059/1966, d'1 de desembre, i el Reial decret llei 16/1977, de 25 de febrer, sense perjudici del que preveu, respecte de les primeres, la disposició derogatòria.

c) La taxa per drets d'examen que preveu l'article 18 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

d) Les que esmenta la relació següent, en què, per a cada departament ministerial d'adscripció, s'identifica la taxa i la norma bàsica de creació o convalidació:

1. Ministeri d'Afers Estrangers: taxes consulars (Llei 7/1987, de 29 de maig).

2. Ministeri de Justícia: taxes administratives (Decret 1034/1959, de 18 de juny).

3. Ministeri d'Economia i Hisenda:

Taxes que percep la Direcció General d'Assegurances per la valoració d'immobles afectes a reserves de les entitats d'assegurament i estalvi (Decret 659/1960, de 31 de març).

Taxes i exaccions parafiscals de l'Institut Nacional d'Estadística (Decret 505/1960, de 17 de març).

Taxa per l'expedició del títol de tècnic d'empreses i activitats turístiques (Llei 22/1993, de 29 de desembre).

Taxes de la Comissió Nacional del Mercat de Valors (Llei 22/1993, de 23 de desembre).

Taxes d'inscripció i acreditació cadastral (Llei 13/1996, de 30 de desembre).

Taxa per l'expedició del diploma de mitjancer d'assegurances titulat (Llei 9/1992, de 30 d'abril).

Taxa d'inscripció al Registre Oficial d'Entitats ZEC (Llei 19/1994, de 6 de juny).

Taxa anual de permanència al Registre Oficial d'Entitats ZEC (Llei 19/1994, de 6 de juny).

Taxa de la Llei d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària (Llei 13/1998, de 4 de maig).

4. Ministeri de l'Interior:

Taxa per l'expedició de passaports (Decret 466/1960, de 10 de març).

Reconeixements, autoritzacions i concursos (Decret 551/1960, de 24 de març; Reial decret 766/1992, de 26 de juny, i Reial decret 539/1993, de 13 d'abril).

Serveis de la Prefectura Central de Trànsit (Llei 16/1979, de 2 d'octubre).

Expedició i obtenció del document nacional d'identitat (Llei 84/1978, de 28 de desembre).

Prestació de serveis i activitats en matèria de seguretat privada (Llei 13/1996, de 30 de desembre).

Taxes per l'expedició de guies de circulació per a màquines recreatives i d'atzar dels tipus A, B i C a tot el territori espanyol (Llei 13/1996, de 30 de desembre).

Taxes per la inscripció i la publicitat d'associacions (Llei 13/1996, de 30 de desembre).

5. Ministeri de Foment:

Taxa per la prestació de serveis de control metrològic (Llei 66/1997, de 30 de desembre).

Taxa per l'expedició de títols professionals marítims i d'esbarjo (Llei 66/1997, de 30 de desembre).

Taxes dels laboratoris del Ministeri d'Obres Públiques (Decret 136/1960, de 4 de febrer).

Taxa per despeses i remuneracions en la direcció i la inspecció d'obres (Decret 137/1960, de 4 de febrer).

Taxa per l'explotació d'obres i serveis (Decret 138/1960, de 4 de febrer).

Taxa per redacció de projectes, confrontació i taxació d'obres i projectes (Decret 139/1960, de 4 de febrer).

Taxa per informes i altres actuacions (Decret 140/1960, de 4 de febrer).

Taxes per atorgament, rehabilitació, visat o modificació de les autoritzacions de transport per carretera i activitats auxiliars i complementàries (Llei 13/1996, de 30 de desembre).

Taxa per reconeixement de la capacitat professional per a l'exercici de les activitats de transport i auxiliars i complementàries (Llei 13/1996, de 30 de desembre).

Taxa per serveis administratius (Llei 13/1996, de 30 de desembre).

Taxes acadèmiques de l'Escola Oficial de Telecomunicació (Decret 468/1960, de 10 de març).

Taxes acadèmiques de les escoles oficials de nàutica (Llei 144/1961, de 23 de desembre).

Drets aeroportuaris als aeroports nacionals (Reial decret 1064/1991, de 5 de juliol).

Taxa de seguretat aeroportuària (Llei 13/1996, de 30 de desembre).

Tarifas d'aproximació (Llei 66/1997, de 30 de desembre).

Taxes per prestació de serveis i realització d'activitats en matèria de navegació aèria (Llei 66/1997, de 30 de desembre).

Taxes per la prestació de serveis d'inspecció i control radiomàrítim per la Direcció General de la Marina Mercant (Llei 66/1997, de 30 de desembre).

Taxa per serveis d'inspecció i control (Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant).

Taxa d'inscripció al Registre de Vaixells i Empreses Navilieres (Llei 27/1992, de 24 de novembre).

Taxa de baixa al Registre de Vaixells i Empreses Navilieres (Llei 27/1992, de 24 de novembre).

Taxa anual de permanència al Registre de Vaixells i Empreses Navilieres (Llei 27/1992, de 24 de novembre).

Cànon per ocupació o aprofitament del domini públic portuari (Llei 27/1992, de 24 de novembre).

Cànon d'activitat per la prestació de serveis al públic i l'exercici d'activitats industrials o comercials (Llei 27/1992, de 24 de novembre).

Taxa per autoritzacions generals i llicències individuals per a la prestació de serveis a tercers (Llei 11/1998, de 24 d'abril).

Taxes per numeració (Llei 11/1998, de 24 d'abril).

Taxes per reserva del domini públic radioelèctric (Llei 11/1998, de 24 d'abril).

Taxes de telecomunicacions (Llei 11/1998, de 24 d'abril).

Cànon per ocupació o ús especial del domini públic i per l'explotació d'àrees de servei en carreteres (Llei 25/1988, de 29 de juliol, de Carreteres).

Cànon d'utilització de la infraestructura ferroviària (article 104 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre).

6. Ministeri de Medi Ambient:

Cànon de vertits autoritzats (Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües).

Cànon d'utilització dels béns del domini públic hidràulic (Llei 29/1985, de 2 d'agost).

Cànon per obres de regulació d'aigües superficials o subterrànies i exacció per beneficis derivats d'altres obres hidràuliques per a la utilització del domini públic hidràulic (Llei 29/1985, de 2 d'agost).

Tarifa per disponibilitat d'aigua (Llei 29/1985, de 2 d'agost).

Cànon per l'explotació de salts de peu de presa (Reial decret 849/1986, d'11 d'abril).

Taxes per prestació de serveis i realització d'activitats en la utilització del domini públic maritimoterrestre (Llei 22/1988, de 28 de juliol, de Costes).

Cànon d'ocupació i aprofitament en el domini públic maritimoterrestre (Llei 22/1988, de 28 de juliol).

Prestació de serveis i execució de tasques per personal facultatiu (Decret 502/1960, de 17 de març).

Direcció i administració d'obres i tasques de conservació de sòls (Decret 2086/1960, 27 d'octubre).

Taxa per prestació de serveis meteorològics (Llei 13/1996, de 30 de desembre).

Taxa per tasques del servei geològic (Decret 143/1960, de 4 de febrer).

Tarifa d'aigües transvasades del Tajo (Llei 52/1980, article 7).

Tarifa de conducció d'aigües per infraestructura transvasament (Llei 52/1980, article 10).

Taxa per despeses i remuneracions en direcció i inspecció d'obres (Decret 137/1960, de 4 de febrer).

Taxa per explotació d'obres i serveis (Decret 138/1960, de 4 de febrer).

Taxa per redacció de projectes, confrontació i taxació d'obres i projectes (Decret 139/1960, de 4 de febrer).

Taxa per informes i altres actuacions (Decret 140/1960, de 4 de febrer).

7. Ministeri d'Educació i Cultura:

Taxa per expedició de títols, certificats i diplomes acadèmics, docents i professionals (Decret 1639/1959, de 23 de setembre).

Taxa per examen i expedició de certificats de qualificació de pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals (Llei 13/1996, de 30 de desembre).

Autorització per a l'exportació de béns del patrimoni artístic espanyol (Llei 13/1985, de 25 de juny).

Taxes per serveis de lectura, investigació, certificats, còpies i reproduccions de documents impresos en arxius i biblioteques (Decret 1452/1959, de 23 de setembre).

Taxa per serveis prestats pel Registre de la Propietat Intel·lectual (Llei 66/1997, de 30 de desembre).

8. Ministeri de Treball i Afers Socials:

Recàrrec per a despeses d'administració del servei de tasques portuàries (Decret 2015/1959, de 12 de novembre).

Targetes d'identitat professional per a treballadors estrangers (Llei 29/1968, de 20 de juny).

Taxa per participació en proves oficials per a l'obtenció del certificat de professionalitat (Llei 66/1997, de 30 de desembre).

9. Ministeri d'Indústria i Energia:

Taxes per serveis prestats pel Ministeri d'Indústria i Energia (Decrets 661 i 663/1960, de 31 de març).

Taxes en matèria de patents d'invenció i models d'utilitat (Llei 11/1985, de 20 de març, de patents).

Taxes per serveis prestats pel Registre de la Propietat Industrial en matèria de protecció jurídica de les topografies dels productes semiconductors (Llei 11/1988, de 3 de maig).

Taxes en matèria de patents (Tractat de Cooperació de Washington de 19 de juny de 1970 i Reial decret 1123/1995, de 3 de juliol).

Taxes i exaccions de les cambres oficials mineres (Decret 660/1960, de 31 de març).

10. Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació:

Taxes per gestió tecnicofacultativa dels serveis agrònoms (Decret 496/1960, de 17 de març).

Taxes per prestació de serveis facultatius veterinaris (Decret 497/1960, de 17 de març).

Taxa per inspeccions i controls veterinaris d'animals vius que s'introdueixin en territori nacional procedents de països no comunitaris (Llei 66/1997, de 30 de desembre).

Servei Nacional de Reforma i Desenvolupament Agrari (Decret 2084/1960, de 27 d'octubre, i Decret 2085/1960, de 27 d'octubre).

Recollida d'algues i sargassos (Decret 312/1960, de 27 de febrer).

Serveis facultatius en direcció i inspecció d'obres (Decret 2164/1960, de 17 de novembre).

Taxes de protecció d'obtencions vegetals (Llei 12/1975, de 12 de març).

11. Ministeri de Sanitat i Consum:

Taxa per serveis sanitaris (Decret 474/1960, de 10 de març).

Taxa per vacunació de viatgers internacionals (Llei 13/1996, de 30 de desembre).

Taxes per controls de sanitat exterior efectuats en carn i productes d'origen animal de països no comunitaris (Llei 13/1996, de 30 de desembre).

Taxa per notificació de substàncies químiques noves (Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social).

Taxes per prestació de serveis i realització d'activitats de l'Administració de l'Estat en matèria de medicaments (Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament).

12. Ministeri de la Presidència:

Taxes per prestació de serveis i realització d'activitats del Consell de Seguretat Nuclear (Llei 15/1980, de 22 d'abril).

Disposició final segona. *Modificació de la quantia de les taxes.*

Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden modificar la quantia de les taxes incloses en aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Autorització al Govern.*

S'autoritza el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició final cinquena. *Publicació dels textos actualitzats de les taxes.*

El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de publicar anualment els textos actualitzats de les taxes vigents de l'Estat que hagin estat modificades en l'últim exercici, incloent-hi totes les modificacions que hi hagi hagut des de l'última publicació.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 13 de juliol de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

16715 LLEI 26/1998, de 13 de juliol, per la qual es modifica la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial. («BOE» 167, de 14-7-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, i la Llei 3/1992, de 20 de març, sobre mesures de correcció de la primera, van fixar l'àmbit territorial dels partits judicials, esmentant, a l'annex I, el municipi o els municipis que integren cada partit judicial.

L'article 32.2 de la Llei orgànica del poder judicial disposa que la modificació de partits s'ha de fer, si s'escau, d'acord amb el nombre d'assumptes, de les característiques de la població, dels mitjans de comunicació i de les comarques naturals.

El caràcter turístic d'alguns municipis de la Comunitat Autònoma de les Canàries i de la Comunitat Valenciana va implicar l'augment de la població d'aquests municipis, cosa que es va traduir en un increment considerable de la litigiositat.

És procedent, com a conseqüència, redefinir la demarcació judicial de les províncies de Santa Cruz de Tenerife i d'Alacant, i crear, en cadascuna d'elles, un nou partit judicial, amb una planta de dos jutjats de primera instància i instrucció, d'acord amb les previsions legals que estableix l'article 35 de l'esmentada Llei orgànica del poder judicial, tenint en compte les propostes de la